

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Bvllarii Earvmve Svmmorvm Pontificvm
Constitvtionvm Qvae Ad Commvnem Ecclesiae Vsvm post
volumina Iuris Canonidis, vsq[ue] ad Sanctissimum D. N.
D. Pavlvn Papam V. emanarunt**

Quaranta, Stefano

Venetiis, 1619

Monasteria, & conuentus Regularium virorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10793

brem Amplitudo tua præfati canonis facultate in casu proposito vti non dubitabit, & Bene in Domino valebit. Romæ die 26. Nouembris 1583.

Amplitudinis tuæ vti frater Philip. Boncomp Card. S. Sixti.

Item, vt refert Gonzalez in præcit. commen. glo. 5. nu. 29. declarauit eadem Sacra Concilij Congregatio, vt sequitur. Fuit etiam dubitatum, quid iuris de illis, qui nullum certum habeat beneficium, sed solum iure legati relictum fuit a quibusdam, vt certæ in hebdomada Missæ celebrentur, & eorum hæredes faciant electionem Sacerdotum, qui huiusmodi legato satisfaciant? Responsum fuit a Congregatione, satis esse, si prædicti hæredes eligerent Sacerdotem aliquem ex approbatis ab Ordinario.

In Ecclesijs Parochialibus, & quæ sub Magistrorum laicorum gubernio, & directione esse solent, ex stauritis nuncupatis, sacerdotalia munera, ac presbyterales functiones, quæ populi, & animarum curam quaquomodo concernere videntur, quales sunt.

Candelarum, Cinerum, Palmarum, Fontis Baptismalis benedictiones, Sanctissimi Sacramenti delationes, & celebrationes Missarum feriæ v. in Cœna Domini, & Sabbati Sancti asperiones domorum, & quæ in Dominicis diebus in Ecclesia fiunt, quæque circa cultum Sanctissimi Sacramenti Corporis Christi in 40. horarum oratione, & similes non ad Cappellanos, seu Sacristam Ecclesiarum huiusmodi ab eisdem laicis deputatos, sed ad Parochum, seu Rectorem animarum curam habentem in Ecclesijs huiusmodi institutum præcedente examine, & alijs requisitis ab Ordinario loci prouisum spectare debere censuit Sacrorum Rituum Congregatio, die 18. Maij 1921.

Decretū sac. Congr. Congr. tit. de celebr. Miss.

Ptolomeus Cardinalis.

Alex. Gratianus pro Secretario.

MONASTERIA ET CONVENTVS REGVLARIUM VIRORVM.

PRÆTER Summistas, quantum ad clausuram attinet, sciendum est Pium V. per eius constitutionem reuocasse omnes licentias ingrediendi monasteria, & domos Cartusien. & aliorum quoruncunq; Regularium ordinum, etiam Mendicantium, quibusuis mulieribus concessas sub die 14. Octobris, & publicatâ Romæ die 28. eiusdem mensis 1566. fol. 95. in Bullar. tenoris sequen.

Pij V.

Regularium personarum, quæ relicto sæculo Dei se obsequio dedicarunt pro commisso nobis officio, quieti consulere cupientes, ad ea remouenda, quæ religioforum earum propositum impedire possunt, curam nostram libenter intendimus, vt nulla re, quæ eas a diuino cultu auocet, præpedita, secundum ordinum suorum regularia instituta, & decretum Sacri Trid. Concilij tranquillis mentibus gratiam altissimo impendere possint famularum. Quia igitur, & Cartusienis ordinis, & aliorum Regularium vitam professorum quies non parum solet, sicut accepimus, perturbari, propterea quod mulieres modestiæ matronalis oblitæ, domos, ac monasteria eorum, contra ipsorum instituta prætextu confessionalium, aut aliarum literarum Apostolicarum ingredi audeant.

Congr. tit. de regula seu de statu regul.

Cc 2 ipfis

ipsis etiam Abbatibus, Præpositis, Prioribus, & alijs Præsidentibus aliquando recusantibus, & tenentibus, non sine magna eorum moleſtia, nec sine graui laicorum etiam offensione, ac scandalo, si quando admitti nimis facile videantur huic rei prouidere volentes Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, omnes, & singulas facultates, ac licentias ingrediendi monasteria, ac domos Cartusienſium, & aliorum quorumcunq; regularium ordinum, etiam mendicantium, mulieri cuiuscunq; status, gradus, ordinis, conditionis, & quacunq; dignitate, ac præeminentia præditis, etiam Comitissis, Marchionissis, Ducissis, & quibuscunq; verborum tenoribus, & formis, & cū quibuscunq; etiam derogatorijs derogatorijs, alijsq; fortioribus, efficacioribus, & insolitis clausulis; Nec non irritantibus decretis ab Apost. Sede quomodocunq; concessas, quarum tenores perinde ac si de verbo ad verbum præsentibus inferrentur, haberi volumus pro expressis, tenore præsentium reuocamus, & cassas, irritas, & inanes esse decernimus; Districte prohibentes mulieribus quidem prædictas facultates, & licentias prætendentibus, sub excommunicatis lata sententia pena, postquam harum literarum notitiam habuerint, a qua non possint nisi a nobis, aut a Rom. Pontifice, qui pro tempore fuerit, absolui, præterquam in mortis articulo: ne dictas domos, & monasteria ingredi audeant. Ipsi vero monasteriorum, & conuentuum Abbatibus, Præpositis, Prioribus, & alijs Præsidentibus, quocunq; nomine vocentur: eorum Monachis, Canonicis, & Fratribus, siue mendicantibus, siue non mendicantibus, sub priuationis officiorum, quæ in præsentia obtinent, & inhabilitatis in posterum ad illa, & alia omnia, & suspensionis, a Diuinis ipso facto, sine alia declaratione, incurrendis pænis, nec eas introducere, admittereue præsumant. Non obstantibus, &c.

Quam reuocationem confirmauit Gregor. XIII. extendens etiam ad monasteria monialium per eius constitutionem incip. Vbi gratia, fol. 1239. in Bullar. de qua infra in verbo Monasteria monialium, super qua reuocatione ab eodem Pio D. edita fuit declaratio in eum, qui sequitur modum.

Nos Alexander miseratione Diuina tituli Sancti Ioannis ante portam Latinam Presbyter Cardinalis Cribellus nuncupatus, omnibus, & singulis præsentibus nostras literas inspecturis, lecturis, & audituris fidem facimus indubiam, & in verbo veritatis attestamur, qualiter Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus noster D. Pius Diuina prouidentia Papa V. viua vocis oraculo nobis facto dixit, & declarauerit, fuisse, & esse mentem, & intentionem suam, quod eius literarum forma Breuis, sub die 24. Octobris 1566. Pontificatus sui Anno primo editæ, in quibus, Mulieribus, quibuscunq; Monasteriorum Regularium ingressus cum derogatorijs clausulis, & irritantibus decretis prohibebatur, non solum comprehenderent, & comprehendant mulieres habentes, & habere prætendentes facultatem; & indulta ingrediendi huiusmodi monasteria, sed etiam omnes, & quascunq; mulieres alias tam in genere, quam in specie. Significans nihilominus idem Sanctissimus D. N. eodem viua vocis oraculo nobis facto, quod propter hoc, & per dictas suas literas non intellexit, nec intelligit quod mulieribus præcludatur aditus accedendi ad monasteria, & loca regularia, ac eorum claustra, quando in eis Missæ, & alia Diuina officia celebrantur, ac quando processiones fiunt, & quando Christi fidelium cadauera ibi sepeliuntur, ac etiam pro eis suffragia fiunt, sed libere concessit, & condidit eisdem omnibus mulieribus facultatem, ut ad illa loca, in quibus dicta pia opera exercentur cum alijs catholicis personis accedere libere, & licite possint, & valeant, & similiter quod quando diuinum verbum

in ecclesia Monasteriorum, & regularium huiusmodi proponitur vel propter aliam quamcunque causam est tantus concursus populi, quod commode ingredi non possint, & egredi per principalem portam ecclesie, concessit, & concedit eodem viæ vocis oraculo, ut dicte mulieres vna cum alijs secularibus personis possint ingredi, & egredi per portam claustrii Monasteriorum, & regularium locorum huiusmodi, dummodo recto tramite accedant ad portam, qua exitur a monasterio, non obstantibus priuilegijs, & literis Apostolicis, ac quibuscunque in contrarium facientibus. In quorum omnium, & singularum fide, & testimoniũ præmissorum præsentibus nostras literas ex inde fieri fecimus, illasque manu propria subscripsimus, sigillique nostri, quo in talibus vtimur, impressione communiuimus. Datum Romæ in Palatio Apostolico in adibus nostræ solitæ residentie sub anno a Natiuitate Domini 1568. Indictione 11. Die vero 28. mensis Ianuarii, Pontificatus prælibati Sanctiss. D. N. Pii V. anno tertio.

Alex. Card. Cribellus.

Robertus Fontanus loco ꝑ sigilli.

Adde Nauar. in man. cap. 27. sub num. 250. & in cap. statuimus. num. 62. in 4. notab. 19. q. 3. affirmantem fuisse etiam de mente, & sententia Greg. xiii. includere etiam mulieres intrantes sine vlla tali facultate, & licentia, & subdit ita seruare prætorium Penitentiariæ, idem testatur auctor Cateches. Neap. lib. 3. cap. 12. f. 208. qualiter vero ad hunc finem intelligatur clausura regularium virorum, & sic quando sub ista prohibitione ingressus monasterii comprehendantur homines, & sacristie, item in quibus casibus mulieres, illasque admittentes propter huiusmodi ingressum non incurrerent in pœnas, pleraque alia ad resolutionem dubiorum, & difficultatum, quæ occurrere possent circa intelligentiam prædictarum constitutionum, & declarationis Pii V. supra relatæ reperies annotata, & accurate elucidata, per bonæ mem. R. P. F. Hieronymum a Sorbo ordinis Capuccinorum in Compend. Priuileg. Fratrum Minorum, & aliorum, in verbo ingredi Monasteria, quo loco inter cetera recenset duas Illustrissimorum Cardinalium declarationes ad propositum huius materie, quarum altera est, quod Illustriss. Car. Alexandrinus, nomine aliorum Cardinalium Congregationis Prælati d. Ordinis Capuc. anno 1584. respõdit in Monasterijs seu locis eorum, quæ sunt in fieri, vel in quæ, dum fabricantur adhuc Conuentus ad ibi morandum non fuerit introductus, sed solum ibi aliqui habitauerint Fratres pro Fabricæ potius seruitio, quàm aliter, Clausuram nullam esse talem vt si mulieres intrarent, pœnas propterea in suprad. Motu proprio contentas incurrerent. Idemque debere dici de Domibus, seu Infirmarys in Ciuitate positis, cum nec ecclesiam, nec conuentum habeant.

Alterâ declaratio est, quod per Greg. xiii. ex sent. Congregationis Conci. Trid. religioso fratri ordinis Minimorum S. Francisci de Paula quarenti, An per supra dictum Pii V. statutum censeretur derogatum suæ Regulæ Concessioni huic, vt singula Domus de stirpe Regia procreata, ac etiam omnes huius ordinis fundatrices, quæ locorum eiusdem ordinis septa communiora videre postulauerint, eædem honore cum sua comitiua intrare, ac deuote visitare tolerent. Fuit declaratum non censeretur derogatum quo ad Reginas, vel Fundatrices duntaxat.

Quantum vero attinet circa qualitatem recipiendorum ad religionem, & statum regularium extat Sixti V. Constitutio contra illegitimos, illegitimos, criminosos, & reddendis rationibus obnoxios, ad aliquam religionem transire volentes, & contra regulares absque superiorum licentia de prouincia in prouinciam euntes seu transmigrantes, publicata Romæ die 27. Nouembris 1587. tenoris sequentis.

Sixtus Episcopus seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

*Cōgruit
ri. de re
gular et
trāseun
ti ad re
lig.*

CVM de omnibus Ecclesiasticis ordinibus in ea, qua conuenit puritatee, & dignitate conseruandis, præcipuam geramus sollicitudinem, tum vero illud præter cetera nobis cordi est, vt a Regularium personarum Congregationibus, quas tanquam Deo dicatas maxime candor, sanctitasq; decet, cuiuscunq; criminis aut turpitudinis labes, & scandali occasio quam longissime arceantur. Siquidem res ipsa nos admonet, quam indecorum sit, & ab ea, quæ diuinæ Maiestati, ei que consecratis personis debetur, reuerentia, alienum, si eiusmodi homines, qui propter sua scelera, pœnas graues sibi in saculo propositas timent, qui ue propter immunditiam, & peccata ex quibus orti sunt, notati perpetua ignominia ab omni mundano honore, & a paterna hæreditate repelluntur, iisdem omnipotenti, Deo, tanquam hostiæ offerantur; atque ad habitandum in domo, quam decet honor, & sanctitudo, inter ministros Domini, cui seruire regnare est, ad sacras functiones quacunque profana præeminentia multo nobiliores, sine vilo delectu admittantur. Cum etiam secundū legem Moysi, immundi ab ingressu Sanctuarii excluderentur, ac sacerdos habens maculam panes Deo suo offerre non posset, nec accedere ad ministerium eius, & quod in holocaustum Domini, aut victimam pacificorum offerebatur, id immaculatum esse deberet, vt acceptabile foret, nec vlla macula esset in eo, quod si maculam habuisset, neque offerendum, neque acceptabile futurum esset.

Ne igitur contingat illegitime genitos, qui vt plurimum parentum vitia, & in continentiam imitari solent, nec pietatis studio, sed temporalium commodorum intuitu (quia hæreditates maiorum aut dignitates aliquas consequi non possunt) ad Religionem confugiunt, vitam quam a Religione alieno susceperunt ab institutis Religiosis alienam, plerumque cum dedecore, & propriæ salutis dispendio ducere, suisque corruptis moribus, & malis exemplis, quietem, & statum ceterorum Deo famulantium perturbare, aut hac quasi fece, & colluue ipsarum Religionum honorem, & existimationem lædi vt denique homines qui hac spe ad filios spurios in peccato genuendos essent propentiores, eo magis abstineant ab huiusmodi carnis flagitiis, quo suæ proli hoc quoque refugium præclusum viderint. Hac nostra in perpetuum valitura cōstitutione districte interdiciamus, & prohibemus, ne illegitimi, procreati ex incestu, aut ex sacrilegio (quorum scilicet Patres consanguinitate, vel affinitate intra tertium gradum inuicē coniuncti fuerint, vel quorum alteruter parens castitatem Deo vouerit) et Apostolica, Imperiali, vel Regia, aut quauis alia auctoritate, legitimated, aut natalibus restituti, ad aliquam quoruncunq; ordinum, etiam Mendicantium, & non Mendicantium, Fratrum, Monachorum, Eremitarum, vel Canonicorum, aut Clericorum regularium, Congregationum, aut Hospitalium Religionem, neque ad habitum, nec professio-

tionem

tionem regulares recipi, vel admitti quoquomodo possint. Quod si eorū quispiā habitum post publicationem presentis Constitutionis in futurum receperit, vel professionem posthac emiserint, decernimus habitus susceptionem, & professionem ex nunc, prout ex tunc, irritam, nullam, & inuaidā, nulliusque roboris vel momenti fore, ac nullum exinde, aut ex huiusmodi voto penitus annullato, obligationis vinculum oriri posse, quinimo illos habitu regulari, ad quem reassumendum perpetuo inhabiles sint, quam primum exui, & ab ipsa Religione eiici, exterminarique debere. Et nihilominus quicumque Superiores, tam Monasteriorum, Prioratum, Praepositarum, Domorum, Collegiorum, & locorum regulariū, quam etiam praefatorum ordinum, Congregationum, Hospitalium, & quarumcunque Religionum Prouinciales, vel generales quouis nomine nūcupati, qui ex praedictis incestu, vel sacrilegio genitos post dictam publicationem ad habitū receperint, vel ad professionem admiserint, excommunicationis sententiam eo ipso incurrant, a qua eorum nemo, nisi in mortis articulo constitutus, ab alio quam Romano Pontifice absolutionis beneficium valeat obtinere.

Sed ne is, qui in humilitatis Spiritu, Deo, & Religioni seruire, & penitentiam agere intra Monasteria, vel domos regulares, cupiunt, ad sanctum huiusmodi propositum via penitus pracludatur, permittimus, vt praefati illegitimi, ex dictis incestu, aut sacrilegio geniti ad habitum Conuersorum, seu famulorum in Monasteriis, vel domibus regularibus seruientium recipiant, & in ipsis Monasteriis, seu domibus ad seruitia ministeria, viliora obsequia, humiles functiones, atque abiecta seruitia admitti possint, ea tamen conditione, vt ad habitū religiosorū, vel ad professionem, quam Religiosi emittere solent, emittendam, nec non ad omnes nō modo sacros, sed etiam minores ordines, vel ad Clericalem characterē, denique ad cuncta Ecclesiastica officia, & functiones, & ad ascendendum ad alterius gradus sint eis portae perpetuo clausae, & obseruatae.

Quo ad reliquos vero non ex incestu praefato, nec sacrilegio, sed ex quouis alio minus legitimo toro natos, spurios, vel naturales etiam, vt praefatur, vel alias legitimatos, qui ob meliorem vitae frugem, Religionē ingredi cupiunt, statuimus, & ordinamus, eos ad Religionem admitti non posse, aut debere, nisi prius illorū vita, & moribus diligenter cognitis, & circumstantis vniuersis, quae circa idoneitatem personae attendendae erunt, consideratae, ac de Religionis zelo pietate, integritate, & doctrina fide dignis testimoniis a deo commendati fuerint, a deo bonā indolem, & specimen virtutis praeseferant ac tot merita eis suffragentur, vt defectum natalium suppleant, eorumque receptio vniuersae Religioni commodo, & utilitati profutura videatur. Et super hoc ipso in Generali vel Prouinciali Capitulo, matura deliberatione habita, Generalis, vel Prouincialis Superioris, ac Diffinitorum vniuersi consensu approbati, & ad habitum regularē admissi extiterint: & tamen hi sic recepti ad gradus, honores, & dignitates sui ordinis obtinere, perpetuo inhabiles, & illorum incapaces remaneant, nisi super hoc cum eis fuerit auctoritate Apostolica specialiter dispensatum. Si quis autem eorum alias quam vt praefatur, recipietur, professio similiter nulla sit atque ipsi habitu priuari, & a Religione eiici debeant, eorumque receptores, excommunicatione, vt supra, a nodati ipso facto existant.

Ceterum quoniam saepe se vitia ingerunt, & se esse virtutes mentiuntur, ac multi decoctores post dilapidatam rem familiarem, & contractam ingentem vim aeris alieni, aut interuersam alienam pecuniam eorum fidei creditam, vt ratiocinia effugant, alii post furtā, latrocinia, rapinas, homicidia, aliaue facinora patrata,

Etiam banniti, aut damnati, seu qui meritis pro suis delictis poenas merentur, non pia intentione, sed ad evitandam legum, & iudiciorum severitatem quia tuto in saeculo vivere non possunt, tunc demum quarunt a Religione auxilium, quando aliunde illud non sperant, unde sub habitu, & nomine Religiosorum, animum Religioni inimicum, inueterata vitia retinent, neque alios, qui sancta vocatione vocati sunt, patiuntur tranquille divinis obsequijs insistere, in gravem Dei offensam, Religionis opprobrium, & scandalum plurimorum, ut his quoque subterfugij, & impunitati spes omnis tollatur, auctoritate Apostolica, & tenore praesentium, etiam perpetuo statuimus, & ordinamus, iuvenes, aut viros adultos maiores sexdecim annis, non aliter in aliquam Religionem recipi posse, nec debere, nisi prius de eorum parentibus, patria, de qua antea acta vita, & moribus diligenter inquiratur, & ex accurata informatione, & fide digna relatione compertum, & exploratum sit, eos neque aliquorum criminum, qualia sunt homicidia, furta, latrocinia, vel alia similia, aut graviora, reos vel suspectos existere, ut propterea damnati sint, aut ne damnetur, formident, neque ingenti aere alieno supra vires facultatum suarum gravatos, vel reddendis ratiocinijs ita obnoxios, ut ex huiusmodi causa, his, vel molestia eis iam illata, vel timendum sit ne inferatur. Nisi denique constet, ipsos non humana aliqua ratione, sed tantum devotionis, & pietatis fervore, vitam Religiosam sponte, & ex animo elegerint: Deque his omnibus in Generali, vel Provinciali Capitulo plena, & indubitata fide facta, tam Superioris generalis, seu Provincialis, quam Diffinitorum consensu approbati, & ad habitum regularem admissi fuerint. Omnes autem, & quoscumque, ut dictum est, criminosos, vel suspectos, aut aeri alieno, ut etiam diximus, vel rationibus reddendis obligatos, ad Religionem perpetuo inhabiles declaramus, Et si qui eorum contra praesentem a nostram constitutionem temere admittentur, tam susceptionem habitus, quam professionem, & inde secuta, ex nunc, prout ex tunc pari modo irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu carere decernimus: ac iubemus, eos qui sic de facto recepti erunt, habitu spoliari, & a Religione expelli: & nihilo minus si expulsi non fuerint, volumus, & pariter declaramus habitu susceptionem, & professionem penitus nullum esse ceteri, ac propterea attenda nullitate habitus, & professionis, licere quibuscumque Iudicibus, Curijs etiam secularibus, ad quos, seu quas spectat contra eos, ut prius iuris, & facti remedijs opportunis, ex officio, vel ad cuiuscumque instantiam vel querelam civiliter, criminaliter, aut mixtum procedere. Quare volumus, ut cuiusque iuuenis, aut viri maioris 16. annis a saeculo ad Religionem b transeuntis, approbatio, admissio, & receptio in Generali vel Provinciali Capitulo, ut supra ordinatum est, pro tempore fiant, nec non Religiosi sic recepti nomen, & cognomen, quibus in saeculo vivebatur, & patria in actis ipsius Capituli describantur, & notentur. Et in super quoscumque Religiosos, eorumque Superiores, qui aliquas personas, ut dictum est, inhabiles post hanc Constitutionem publicatam receperint, voce activa, & passiva, nec non officijs, gradibus, honoribus, & dignitatibus quibuscumque per eos obtentis eo ipso in perpetuum privamus, tam illis privatos, quam ad illa, & alia quaecumque in posterum obtinenda perpetuo inhabiles, eorumque incapaces decernimus, & declaramus.

Sed, & quia interdum Satanas in Angelum lucis se callide transfiguratur, ac perditu quidam, & facinorosi homines, quod saepe vidimus, & experti sumus, instigante antiquo Pacis, & Religionis hoste, non veriti sunt temerario ausu habitum Religiosorum assumere, ea mente, ut veluti sub ovina pelle lupi rapaces, per do-
lum.

lum, ac insidias Christi fideles incautos, & nihil mali a Religiosis suspicantes opprimerent, siue ut post scelera perpetrata, viam faciliorem ad fugam haberet, siue ut banniti Curia secularis, quæ eos propemodum interceptos persequeretur, manus effugerent; & contingit aliquando ipsos Sicarios, Religiosis vestibus indutos, a veris Religiosis hac fraude deceptis, intra domos Regulares hospitio receptos fuisse; prohibemus eodem modo atque interdiciamus, ne quis Regularis ex vna Prouincia ad aliam Prouinciam sui ordinis transeundo, etiam in itinere, intra aliquod Monasterium, domum vel locum alterius Prouincia ad habitandum, vel tanquam hospes recipi, aut ad modicum tempus diuertere possit, nisi a Superiore eius loci ubi residet, expressam licentiam discedendi in scriptis obtentam, seu literas obedientia, vel commendatitias secum deferat, atque exhibeat, vel nisi ita cognitus sit ijs, ad quos diuerterit, ut de eius persona, nullus omnino dubitationi, aut suspicioni locus relinquatur. Ideoque præcipimus vniuersis, & singulis locorum Ordinariis, eorumque Vicariis in spiritualibus generalibus, ut per suos officiales, Ministros, vel executores curent ab omnibus personis regulari habitu indutis, quas per suas Ciuitates vel dioceses iter facere, vel transire, & ad quæcunque Hospitia, vel diuersoria recipere contigerit, diligenter perquiri, num huiusmodi literas obedientia, seu commendatitias secum deferat, quod si eos dictas literas non habere, vel ignotos esseprehenderint, possint contra ipsos etiam, tanquam dictorum criminum suspectos procedere, & tandem illos sub custodia detinere, donec certa de eisdem noticia habeatur. Et tamen volumus, ut, ij qui etiam pietatis vel hospitalitatis prætextu, regulares alterius Prouinciæ ignotos, aut sine licentia, vel literis ut supra receperint, dictas pœnas priuationis vocis actiua, & passiva, nec non officiorum, graduum, honorum & dignitatum obtentorum, atque inhabilitatis perpetua pariter incurrant. Decernentes sic in præmissis omnibus per quoscunque iudicari debere. Nec non irritum & inane, si secus a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quocirca Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, dictorum ordinum, Congregationum, Hospitalium, & locorum Regularium apud nos, & Sedem Apostolicam protectoribus, nunc & pro tempore existentibus ac locorum Ordinarijs præfatis, per Apostolica scripta mandamus, ut eorum vnusquisque, per se vel alium, seu alios, Cardinales quidem in sua protectionis, ordinarij vero in suarum Ciuitatum, diocesum, & districtuum regularibus locis, curent præfatas literas publicari, easque perpetuo firmiter, & inuiolate obseruari; Inobedientes, censura & pœnas prædictas incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggrauando, Inuocato eo iam si opus fuerit, auxilio brachij secularis. Non obstantibus, &c. Dat. Rom. 6. Kal. Decemb. 1578.

Sequitur altera Sixti V. Constitutio super dubijs in priori constitutione emergentibus de admittendis ad habitum & professionem Regularibus declaratio in forma perpetuo valitura constitutionis, Datum Romæ 12. kalen. Nouemb. 1588. & publicata die 7. Nouemb. 1588. tenoris sequentis.

Sixtus Episcopus servus servorum Dei, Ad perpetuam
rei memoriam.

*Congr.
titul de
regu et
transen.
ad relig.*

AD Romanum spectat Pontificem Sacrorum Canonum conditorem, quæ per eum sancta functa sua declarationis arbitrio dilucida reddere, ut inde nemini possit dubitationis scrupulus exoriri; præsertim vero salubriter consilere, ut cum de Regularibus agitur, qui se omnino Dei omnipotentis obsequio manciparunt, tollantur ea omnia, quæ eorum Sanctum Christo pie inseruendi institutum quoquomodo valeant perturbare. Sane post editam nostram Constitutionem, quæ incipit: Cum de omnibus ecclesiasticis, &c. Super modo, & forma recipiendi, & admittendi eos qui sub Religionis iugo Altissimo famulari desiderant, cum variæ sint exortæ dubitationes, & quæstiones eæque postea ad audientiam nostram perlata, Nos ad tollendam omnem ambiguitatis occasionem, habita cum Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationis super Regularium negotiis & consultationibus per nos instituta matura deliberatione, de illorum consilio & assensu præsentem nostram perpetuo validam declarationis Constitutionem duximus promulgandam. Cum itaque inter alia dubitetur, num primo dicta nostra Constitutio ubi de illegitime genitis loquitur, comprehendat etiam eos qui postea per subsequens matrimonium fuerunt legitimi: Nos inhærentes Sacrorum Canonum dispositioni auctoritate Apostolica tenore præsentium

Declaramus illegitime natos ex ijs parentibus, inter quos tempore quo ipsi geniti sunt, matrimonium rite consistere poterat, secuto postea matrimonio legitimos effectos sub dicta Constitutione minime comprehendi, sed eos quo ad emitendam professionem quam quo ad consequendos gradus, honores & dignitates, sui ordinis, a quo iure cum illis qui ex matrimonio legitimo, & constanti nati sunt, censendos esse.

Illegitimos vero etiam ex soluto & soluta, qui antequam nostra Constitutio emanaret professi, vigore seu prætextu privilegiorum, aut indultorum Apostolicorum cuius Ordini, Religionis, Monasterio, aut Congregationi eorumque superioribus in genere, vel in specie concessorum eo ipso per ingressum religionis, vel per eosdem superiores sine alios quoslibet etiam Sedis Apostolicæ de latere legatos, aut alios officiales, vel ministros quavis præeminentia, vel auctoritate etiam Apostolica fungentes, aut facultate suffultos legitimi, aut ad gradus, honores, & dignitates habitati, seu reintegrati, & illis alias præfuncti sunt: Volimus posthac non obstantibus quibuscunque tam antiquis privilegijs, aut literis Apostolicis, quam alijs indultis seu declarationibus, etiam si illa per nos post dictam constitutionem novissime edita fuisse asserantur, honores, gradus, aut dignitates huiusmodi obtinere non posse, ac dispensationes, & legitimaciones quascunque eis nullatenus suffragari, nisi specialiter & nominatim cum eorum singulis fuerit super natali defectu ad honores, gradus, & dignitates obtinendas ante vel post ingressum religionis per Rom. Pontificem immediate, vel de eius speciali mandato dispensatum, deque dispensatione seu mandato per literas Apostolicas, seu in forma Brevis, vel saltem per patentes literas Cardinalis Protectoris de ipsius Rom. Pont. voluntate fidem facientes legitime constituti.

Eos pariter qui tempore publicationis nostræ Constitutionis in suis Religionibus,

gionibus, sine huiusmodi speciali Rom. Pont. dispensatione officia, honores & dignitates habeant ad vitam, eo ipso ab illis amotos, & absolutos harum scilicet declaramus. Ad tempus autem illa obtinentes permittimus in sua administratione vsque ad finem sui temporis conservari: ita tamen ut in posterum nec tempus ordinarium eis protogari, aut extendi, neque ipsi ad alias non modo similes verum etiam neque ad inferiores, aut altiores, & maiores dignitates, honores, gradus ascendere possint, perinde ac si id ipsum præfata nostra Constitutione ab initio expressum fuisset.

Ne tamē huiusmodi Religiosi in liberalium artium, ac præsertim sacre Theologie studiis, & religiosis profectibus segniores fiant, atque eorundem pia studia refrigescant, eos nosse volumus, quod si ipsorum quispiam eximia doctrina, vitæque & motum sanctitate excellere reperietur, deque eorum probitate, & præclaris meritis ordinum Protectores eam apud nos fidem fecerint, ut non immerito sperari queat, eorum doctrinam & operam ipsi Ordini, & sanctæ dei Ecclesiæ vsui & commodo futuram, tunc demum indulgentiam & benignitatem nostram facile experientur.

Quoniam vero a multis questum est sub nomine honorum, graduum & dignitatum a quibus illegitimo penitus excluduntur, quod potissimum sit intelligendum: Declaramus hinc in re, de qua nunc agitur, appellatione dignitatum honorum, graduum debere intelligi Præpositatus, Abbatatus, prioratus, Guardianatus, Custodiatus, Prouincialium, ac Generalium superiorum officia, & alia his similia cum honore, & superioritate coniuncta.

Ab officiis autem oneris veluti lectoris, confessorii, studiorum, & sacre Theologie Magistris, Regentis, Prædicatoris verbi Dei, & ceteris huiusmodi, immo etiã a voce actiua, a sacris ordinibus suscipiendis ipsorumque ministerio ipsos illegitimos, dummodo ex sacrilegio vel incestu geniti non sunt, nequaquam arceamus.

Cum vero in quibusdam Religionibus Capitula Prouincialia, aut nunquam, aut non quotannis, sed rarius celebrentur: quædam etiam monasteria, aut domus huiusmodi in remotissimis regionibus Hæreticorum, aut Infidelium Tyrannidi finitomis sita sint: neque, quos extra Capitula ad habitum, vel professionem regulares adinitu prohibuimus, tempus celebrandis capitulis præfixum nimis diu expectare, aut ad ea cum maximo incommodo accedere cogantur, concedimus, & indulgemus.

Ut in qualibet Prouincia saltem duo, vel si commode fieri poterit, tria aut plura monasteria seu domus regulares deputentur, quarum seu quorum superiores infra annum saltem ad inquisitionem super Nouitiis faciendam, & ad ipsos Religiosos iuxta formam præfate Constitutionis recipiendos, & ad alia quæ in ipsa constitutione continentur peragenda in simul congregentur.

Quod si paucitas, aut nimia distantia Monasteriorum ne id quidem patiat, saltem tribus ex antiquioribus Patribus vnius Monasterii, aut domus eius Prouincie huiusmodi facultas & auctoritas per Capitulum Generale scilicet Monachorum, vel Prouinciale Mendicantium, & reliquorum Regularium eius ordinis demandetur.

Verum iis Monasteriis, domibus, & locis regularibus, quæ aut nondum in Congregatione redacta, aut alias nulli Prouincie subiecta sunt, statuimus, ut trina Capitula Conuentualia tribus distinctis cum intervallo saltem decem dierum vicibus celebrata, eandem in recipiendis Nouitiis per trinas huiusmodi distinctas

vices

vices approbatis habeant auctoritatem, quæ per nostram Constitutionem Capitulis Prouincialibus est attributa.

Neque vero si in Generalibus vel Prouincialibus Capitulis aliqui vocales deficiant, nec si a diffinitorum consensu aliquis discrepauerit, idcirco receptio religionum retardari, impediri, aut impugnari debet: sed satis esse volumus si vocalium & suffragiorum numerus legitimus a iure, vel per cuiuscunque ordinis statuta præfinitus interuenierit. Et quod de Capitulo Prouinciali aut Generali dictum est, idem iuris statuimus, si quæ Religionem non Capitulum, sed Congregationum, aut dietarum, vel alio quouis nomine vti reperiantur.

Quod autem pertinet ad professionem tam illegitimam, quam eorum qui post 16. ætatis annum expletum regularem habitum susceperunt; quia tunc demum vere & proprie religiosi effici dicuntur cum professionem emittunt; Declaramus eos qui ante prædictam nostram editam Constitutionem habitum susceperint, & post ipsius promulgationem eueniunt profiteri, non alias ad professionem admittendos esse, quam facta inquisitione, & seruata forma in ipsa constitutione præscripta, & eorum, qui post dictam promulgationem etiam ignoranter non habita dicta inquisitione, & non seruata forma ad professionem admissi fuerint professionem nullius esse roboris, & momenti. In oblatiis autem & Conuersis professionem emittentibus satis erit si quo ad mores, & statum personarum ipsa inquisitio fiat.

Sed cum eadem ratio vigeat in tacita professione emittenda, quæ militat in expressa, statuimus, quod in quibusuis ordinibus, & religionibus, neque etiam tacita professio quorumcunque religiosorum induci possit, nec dicta intelligatur, nisi in receptione constitutionis forma seruata fuerit.

Si quis vero ante editam nostram Constitutionem iam tacite professus, expresse capiat profiteri, vel si quis apostata ad suam Religionem redire voluerit, inquisitio & forma præscripta non erit necessaria, nisi vel de moribus, statu, & qualitate personæ, vel de validitate ipsius tacite professionis dubitatio aliqua oriatur.

In ijs autem qui in locis a sua patria longissime remotis degentes, vel quorum patria ab Hæreticis, vel Infidelibus misere oppressa detinetur, voluerint se diuinis obsequiis sub regulari habitu dicere, vt in hoc quoque Sedis Apostolicæ benignitas elucescat, quæ cunctos mortales, præsertim vero exteros ex longinquis regionibus ad eam assidue confluentes materna sinu libenter amplectitur, sancimus exteros huiusmodi aduenas, quamuis non liquido constet de ijs omnibus quæ in constitutione nostra requiruntur, tamen si diligentia adhibita nihil appareat, quod eos impediatur, habiles reputandos esse.

Quod si quis ante vel post Constitutionem ipsam professus ad sacros ordines vel ad honores, gradus, & dignitates promotus existat, & postmodum in eo natalium defectum, aut criminum in dicta Constitutione nostra expressorum nota, quæ prius ignorabantur, detegi contigerit. Decernimus eum statim post huiusmodi defectus notitiam habitam non alias quam iuxta formam ipsius constitutionis ad honores, gradus, & dignitates, aut ad executionem sacrorum ordinum admitti debere.

Contra criminosos vero, quorum professio eadem Constitutione nostra irrita declaratur, ac propterea Iudicibus, & curiis secularibus procedendi facultas conceditur; tunc demum id locum habere volumus, & non aliter, cum actis publicis constiterit ipsos Iudices, & curiam secularem ante susceptionem habitus de ipso crimine

crimine aduersus eos accusationem suscepisse, vel inquisitionem instituisse.

Ceterum quæ a nobis circa Religiosos viros in præfata constitutione sancita sunt, ea nequaquam volumus ad moniales nunc extendi.

Postremo dū interdiximus ne quis regularis alterius Prouinciæ intra aliquod Monasterium, domum, vel locum alienæ prouinciæ, etiam tanquam hospes, & ad modicum tempus recipi possit, nisi a superiore loci vbi residebat, & a quo discessit licentiam expressam in scriptis exhibuerit, vel nisi satis cognitus sit, id obseruari volumus non solum in religiosis itinerantibus de vna in aliam Prouinciæ, sed in ijs quoque qui proficiscuntur de vno in aliud eiusdem Prouinciæ monasterium tam sui quam alterius ordinis. Quod si dicerent se ad Apostolicam Sedem confugere ob grauamina a suis Superioribus licentiam, & literas obtinere non potuisse, non propterea vllō modo recipi valeant, nisi fide dignorum testimonio de petita ab eis licentia, & per suos Superiores denegata constiterit.

In Alma vero Vrbe nostra Religiosi aduena, & peregrini de grauaminibus si bi illatis conquerentes nullibi sine huiusmodi literis, aut licentia recipiendi erunt, nisi prius ad Congregationem dictorum Cardinalium super negotiis Regularium a nobis deputatorum, vel ad suos Protectores remittantur, vt ipsis auditis pro rerum & personarum qualitate quid agendum sit, statuatur.

Reliqua autem in priori nostra Constitutione contenta, quæ in præsentibus literis non declarantur, volumus perpetuo firma & valida, & in suo robore permanere; ac ab omnibus ad quos spectat inuiolabiliter obseruari.

Et si quid a nobis alicui ordini aut Religioni præter aut contra præfata constitutionis formam post illius editionem circa recipien. extra capitula Nouitios, aut alias indultum aut concessum fuit, id omne ac desuper confectas literas prorsus reuocamus, & annullamus, ac ad terminos præsentis Constitutionis reducimus, & alias nemini volumus suffragari. Decernentes sic in præmissis vniuersis & singulis per quoscunque iudices, &c. Non obstantibus, &c.

Moderatio prædictarum Constitutionum Sixti V. contra illegitimos Regularium fuit facta a Gregor. decimo quarto, Idus Martii 1590. tenoris sequentis.

Gregorius Episcopus seruus seruorum Dei, ad perpetuam
rei memoriam.

Cum spectata Romani Pontificis prouidentia, ea, quæ rationabilibus causis, auctoritate Apostolica sancita fuerunt, ipsa rerum experientia suadente, ex aliis interdum non minus iustis causis moderatur & immutat, prout in Domino conspicit salubriter expedire. Sane licet alias felicitis recordationis Sixtus Papa Quintus prædecessor noster, nonnulla circa qualitates modū, & formā admittēdi Religiosos ad quoscumque Ordines salubriter statuerit, prout in duabus desuper, prima videlicet sub datū sexto Kalēdis Decēb. Anno Tertio, & altera sub datū Duodecimo kalendis Nouembris, Anno Quarto sui Pōtificatus editis Constitutionib. latius cōtinetur. Quia tamē vsu comprobātū est, multa inuenta fuisse impedimēta, propter quæ ea quæ in præmissis statuta fuerūt, executioni mādari minime potuerunt. Vnde quāplures literis, & pietate insignes viri a sancto proposito regularē ducendi vitam abducti, ac impediti, atque etiā alii diu eū maxima eorum laude in Religione versati ab illius dignitatibus, honoribus, prælatibus cū

non modico Religionis, & ordinum huiusmodi detrimento repulsi, & inhabiles penitus redditi fuerint. Nos igitur ea qua decuit experientia salubriter fuisse constituta confirmare, quæ vero moderatione aliqua indigere moderari volentes, ac dictarum constitutionem, & inde sequutorum quorumcunque tenores etiam veriores presentibus, pro expressis habentes, Habita cum Venerabilibus fratribus nostris, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, super negotiis, & consultationibus Regularium deputatis, matura deliberatione, de eorundem consilio prædictas constitutiones in ea parte qua cauetur, ne illegitimi ex cæto inibi expresso damnato thoro, vel complexu ad quamcunque Religionem neque ad habitum, aut professionem regulares, sed tantum ad habitum Conuersorum, aut famulorum in Monasteriis, aliisque locis regularibus seruientium admittantur, & si post dictam Constitutionem professionem emitterent, voluit illam nullius esse momenti. Et in altera parte, in qua illegitime genitos, etiam ante ipsas Constitutiones professos vigore priuilegiorum, aut indultorum cuius ordinis, Religionis, Monasterio, aut Congregationi, eorumque Superioribus in genere, vel in specie concessorum, etiam ipsi per ingressum Religionis, vel eosdem Superiores legitimatos, seu ad gradus, honores, & dignitates habitatos seu integratos, ab honoribus, gradibus, & dignitatibus quibuscunque tam antiquis, quam alijs priuilegiis, literis Apostolicis, indultis, aut declarationibus, non obstantibus excludi, ac dispensationes quascunque aut legitimaciones non suffragari, neque in futurum cum his nisi a Sede Apostolica, Priuilegiis, quibuscunque non obstantibus dispensare posse voluit, auctoritate Apostolica tenore presentium ad terminos iuris reducimus, & moderamus, ac omnes dispensationes, & habilitaciones vigore priuilegiorum, aut indultorum Apostolicorum cuius Ordini Religioni Monasterio aut Congregationi, eorumque Superioribus in genere, vel in specie, vt præfertur concessorum, quæ tempore constitutionum huiusmodi vsu recepta, & non sub vllis alijs reuocationibus comprehensa erunt per quoscunque eorum Superiores factas, in pristinum statum, & validitatem in quibus ante ipsas constitutiones existebant, restitimus & redintegramus. Volentes iisdem Constitutionibus non obstantibus, eos qui quouis modo illegitimi procreati fuerint ad habitum, & professionem regulares admitti posse quæadmodum admitti poterant, si prædictæ Constitutiones editæ non fuissent. Ita tamen, vt cum de recipiendis quomodocunque illegitime natis, ad habitum, & professionem Ordinum quorumcunque agetur, ii ad quos huiusmodi receptio spectat, præter alia, de quibus ex dictarum constitutionum præcepto circa quoscunque etiam legitimos disquirere debent, diligenter eorum vitam, & mores inquirant, & ita demum recipiant, si tamen bonam indolem, & virtutis specimen præ se ferant, ac tot eis merita suffragentur, vt Natalium, suppleant defectum, eorumque receptio Religionis commodo, & vilitati profutura videatur. Et super hoc ipso ii ad quos, vt dictum est, pertinet huiusmodi receptio matura deliberatione habita ita censuerint, & iudicauerint, dummodo tamen filius illegitimus in Regione, in qua pater, siue ante, siue post natiuitatem dicti filii professus fuerit, ipso patre viuente non admittatur, quod expresse prohibemus. Volumus quoque ac statuimus licere Generali, aut Prouinciali singulorum Ordinum, aut Congregationum, aut Hospitalium, ad quos dicta dispensatio spectat iuxta tenorem priuilegiorum, & indultorum Apostolicorum eis concessorum, quæ dummodo vsu recepta, nec alias sub vllis reuocationibus comprehensa sint, vt præfertur, in hac parte reualidamus cum illegitimis, quos alias dictus Generalis, aut Prouincialis cum Generali Prouinciali, seu intermedio Capitulo, &

lo, & non alias suffragantibus meritis dignos indicauerint, ad honores, gradus, & dignitates obtinendas dispensare, ac dispensationes huiusmodi pro tempore ita factas, & inde sequuta quæcunque vt antea valere tenere, perinde ac si supradictæ constitutiones non emanassent. Ceterum cum acceperimus, nonnullarum Religionum, & Ordinum, præsertim Monachalium Monasteria ita instituta esse, vt in eis perpetua quædam filiatio constituatur: Ideoq; receptio Nouitiorum in vnoquoque Monasterio ad superiorem Prælatum, & Capitulum eiusdem Monasterij tantum pertineat, quæ etiam Monasteria, vt plurimum inter se longe distant, nec generalia, Prouincialia, aut intermedia Capitula nisi raro celebrare solent. Ideo statimus, vt Superiores illorum Monasteriorum de consensu sui Capituli præhabita simul cum his, de quibus in vnaquaque Religione, aut Monasterio iuxta eius cõstitutiones recipiendus interrogari solet, aliqua informatione super his, quæ in dictis constitutionibus continentur, ad receptionem huiusmodi procedere valeant, dum tamen antequam ad professionem admittatur, plenaria, & eo modo, prout in dictis constitutionibus habetur, inquisito fiat quæ postea ab his, a quibus in prædictis Monasteriis examinari solent, diligenter examinetur, & approbetur, & demum omnia in dicto Capitulo coram Superiore referantur. Volentes, quod Superiores prædicti cum eorum Capitulo, aut vbi consuetudo non fuerit celebrandi Capitula cum tribus, aut quatuor, ad id in generali Congregatione per vota secreta deputatis, seruatim eorum regularibus institutis, ac supradictis omnibus eandem in recipiendis nouitijs habeant auctoritatem, quæ per dictas constitutiones Prouincialibus Capitulis est attributa. Decernentes sic, & nõ aliter per quoscunque Iudices, & Commissarios quauis auctoritate fungentes, etiam eiusdem Romanæ Curie Cardinales, & causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate vbique iudicari, & diffiniri debere, irritum quoque & inane, quicquid secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantib. præmissis, ac quibusuis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiã impressis manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati, vel personæ in dignitate Ecclesiastica cõstitutæ obsignatis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ reductionis, moderationis, restitutionis, reintegrationis, prohibitionis, reualidationis, statutorum, volutatam, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contrarire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo quingentesimo nonagesimo, Idus Martij, Pontificatus nostri anno primo.

L. Dat.

M. Vestrius Barbianus.

A. de Alexijs.

DECRE-

*DECRETA GENERALIA AD REGULARIVM
reformationem, ac Nouitiorum receptionem, professionem, & in-
stitutionem spectantia alias facta, & publicata, S.D.N.D. Pauli
Diuina prouidentia Papa V. iussu nuper edita.*

Decreta fel. rec. Clementis PP. VIII. De Nouitijs ad habitum
Regularem, & professionem non admittendis nisi in Conuenti-
bus designandis.

CLEMENS PAPA VIII.

Regularis disciplina restitutioni, pro qua potissimum iuxta nostri muneris
debitum laborare non desistimus, illud in primis magnum impedimentum
afferre quotidiano vsu compertum est, quod in omnibus Conuentibus, iis præ-
sertim, qui maiori reformatione indigent, singuli ad religionem venientes pas-
sim recipiuntur. Vnde fit, vt quo magis nos variis Constitutionibus male affe-
ctas radices amputare studemus; eo magis in dies deprauata, infructuosaque
cuiusmodi nouiter profitentium succrescant. Cui quidem malo occurrere vo-
lentes, præfenti Decreto statuimus, districteque præcipimus omnibus Generali-
bus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, ceterisque Superioribus Conuen-
tuum intra Italiae, & Insularum adiacentium fines existentium quibuscunque,
& quorumcunque ordinum Mendicantium, vt de cetero neminem sub quouis
prætextu, aut colore ad habitum regularem admittant, nisi in Conuentibus au-
thoritate nostra propediem in vnaquaq; Prouincia designandis. Insuper sancimus,
vt quo ad eiusmodi Conuentus, vt præfertur, per nos deputati non fuerint,
omnes præfatorum Ordinum Superiores a receptione quorumcunque Nouitiorum,
siue ad habitum, siue ad professionem omnino abstineant. Superior,
qui huius Decreti transgressor exiterit, ipso facto pœnam privationis
omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque actiue, & perpetue inhabi-
tatis ad alia in posterum obtinenda, se nouerit incurrisse, ac alijs etiam
pœnis arbitrio nostro subiaceat. Receptiones vero, & professiones quaslibet
eorum, qui contra huiusmodi Decretum nostrum admissi fuerint, nullas, & ite-
ritas esse ex nunc decernimus. Priuilegijs, Statutis, & consuetudinibus qui-
buscunque contrarium minime obstantibus, Dat. Romæ die 12. Martij 1596.

Ren-

Renouatio, & ampliatio eiusdem Decreti.

De Nouitiis ad habitum Regularem non recipiendis nisi in Monasteriis, & locis designandis.

Sanctissimus in Christo Pater, & D.N.D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII. cum iamdudum animaduertet collapsa Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum, iuxta sui muneris debitum, vigilare, ac laborare non desistit, illud in primis magnum impedimentum afferre; quod in omnibus Monasteriis, & Conuentibus, usque præsertim, qui maiori indigent reformatione, singuli ad Religionem profitendam accedentes, passim, ac sine delectu recipiuntur; ac inde fieri, ut quo magis varij constitutionibus male affectas radices euellere studet, eo magis infructuosa nouiter profitentium germina quotidie succrescant; cumque ob zelum, ac desiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus suæ cuiusque Religionis institutum redigendi, districte prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad suscipiendum habitum Religionis admitteretur, profitereturue, quousque Monasteria, & Conuentus aliquot destinarentur, in quibus posset commodius regularis obseruantia, secundum reformationem a Sanctitate Sua institutam, introduci: Quia tamen, non obstante tali prohibitione, cognouit nonnullos fuisse, vel sub colore facultatis, & licentiæ a Sanctitate Sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum non peruenerit, receptos, & admissos, præter mentis suæ sensum. Idcirco huic malo prospicere volens, ne licentiæ, ac facultatum huiusmodi subreptione, ac prætextu, Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur; Nunc denuo districte præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuscunque, ceterisque Superioribus Conuentuum, Monasteriorum, ac Domorum quocunque nomine appellentur, intra Italiam, & Insularum adiacentium fines existentium, quorumcumque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium (exceptis tamen Carruthianorum, Fratrum Minorum de strictiori obseruantia, nec non Capuccinorum Sancti Francisci, Reformatorum Sancti Dominici, Discalciatorum Ordinis Carmelitarum, nec non Fratrum Congregationis Foliensis, Cisterciensis Ordinis, ac Eremitarum Eremitæ Camaldulensis, & Montis Coronæ, Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis Iesu, Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somascha, Ministrorum infirmorum, respectiue Ordinibus, Societatibus, seu Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi;) Ne sub cuiusvis licentiæ, & facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu, nisi per literas in forma Breuis dumtaxat, & non alias quemquam ad habitum Regularem suscipiendum, nec etiam conuersos, nisi in Conuentibus, Monasterijs, & Domibus, auctoritate eiusdem S.D.N. propediem in vnaquaque Prouincia designandis, recipere aut receptos ad professionem admittere villo modo audeant. Quinimo contra primam prohibitionem Sanctitatis Suæ receptos, etiam si imperfectum habitum, aut sine caputo gerant, post præsentis Decreti in Romana Curia publicationem, omnino eicere debeant.

Dd

Superio

Superiorem autem, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis actiua, & passiva, & perpetua inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda, eo ipso incurrere voluit, ac decreuit, & alijs etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Suae imponendis subiacere.

Receptiones vero, & professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi Decretum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ad quemcunque effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conuentus, Domos, & Monasteria a se probata pro Nouitiorum receptione, & educatione, hactenus permissione sua constituerint.

Ceteras vero licentias, siue particulares, quæ in hæc diem effectum non sunt, fortitæ, reuocat, & annullat.

Vult autem Decretum hoc suum in solitis locis Urbis publicatū ita prædictorū singulos afficere, ac si cuilibet personaliter fuisset intimatum, Priuilegijs, Statutis, & Constitutionibus quibuscunque in contrarium minime obstantibus.

Datum Romæ apud S. Marcum. Die xx. Mensis Iunij. M. D. XCIX. Et fuit publicatum Romæ die tertia Iulij 1599.

Decreta pro Reformatione Regularium, tam Monachorum, quam Mendicantium cuiuscunque Ordinis, & instituti.

C L E M E N S P A P A V I I I .

3. **N**ullus omnino prætextu cuiuscunque priuilegij, vel superioritatis, etiam Generalatus, a seruitio chori censeatur immunis, nisi pro tempore, quo quis in proprij officij munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem, & Prædicatoribus Superiores ijs tantum diebus, quibus eos legere, aut prædicare contigerit, dispensare possint; Idem quoque præstare valeant cum ægrotis, & studiorum causa legitime impeditis. In eos vero, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, salutari pœnitentia Superiores animaduertant ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum, alimenti etiam, si opus fuerit, subtractione.

Lectio Sacra Scripturæ, vel Casuum conscientia bis in hebdomada præscriptis diebus in singulis Monasterijs, & Conuentibus habeatur, ad quam fratres omnes conueniant, eaque absoluta, mutua collatione circa explicatam doctrinam se vtiliter exercent.

Quo Tridentini Concilij Decreta de Paupertatis voto custodiendo fidelius obseruentur; Præcipitur, vt nullus ex fratribus, etiam si Superior sit, bona immobilia, vel mobilia, aut pecuniam, proventus, census, elemosynas, siue ex concionibus, siue ex lectionibus, aut pro Missis, tam in propria Ecclesia, quam vbiunque celebrandis, aliove ipsorum iusto labore, & causa, & quocunque nomine acquisita, etiam si subsidia consanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tanquam propria, aut etiam nomine Conuentus possidere possit, sed ea omnia statim superiori tradantur.

tradantur, & Conuentui incorporentur, atque cum ceteris illius bonis, redditibus, pecuniis, ac prouentibus confundantur, quo communis inde victus, & vestitus omnibus suppeditari possit.

- 4 Neque Superioribus, quicumque illi sint, vlllo pacto liceat eisdem fratribus, aut eorum alicui bona stabilia, etiam ad vsum fructum, vel vsum, administrationem, aut commendam, etiam depositi, aut custodiæ nomine concedere.
- 5 Eorum vero, quæ ad necessitatem concessa erunt, nullus quicquam possideat, vt proprium, neque vt proprio vtatur.
- 6 Qui in præmissorum aliquo deliquerit, pœnas, ne dum a Concilio Tridentino præscriptas, sed alias quoque multo grauiores, superiorum arbitrio imponendas, incurrat.
- 7 Nulla quorumcunque superiorum dispensatio, nulla licentia, quantum ad bona immobilia, vel mobilia fratres excusare possit, quo minus culpæ, & pœnæ ab eiusdem Concilij Decretis impositæ, & ipso facto incurrendæ, obnoxij sint, etiam si Superiores asseuerent huiusmodi dispensationes, aut licentias concedere posse, quibus in ea re fidem minime adhiberi volumus.
- 8 Fratrum vestitus, & supellex cellarum ex communi pecunia cõparetur, & omnino vniformis sit fratrum, & quorumcunque Superiorum, statuique paupertatis, quam professi sunt, conueniat: ita vt nihil superflui admittatur; nihil etiam, quod sit necessarium, alicui denegetur.
- 9 Quæcunque fratrum vestes, siue lanæ, siue lineæ, omnisque alia supellex in aliquem commodum Conuentus locum deferantur, ibique ab vno, vel duobus fratribus huic muneri deputatis diligenter custodiantur, vt inde Superioris arbitrio, prout vnicuique opus fuerit, subministrari opportune possint.
- 10 Omnes etiam superiores, quicumque illi sint, eodem pane, eodem vino, eodemque obsonio, siue eadem (vt aiunt) pitantia, in communi mensa prima, vel secunda, nisi infirmitatis causa impediti fuerint, vescantur; neque singulare aliquid, quo priuatim quisque in cibum vtatur, vlllo modo afferri possit si quis in ea re peccauerit, nihil ea die alimenti percipiat, nisi panem, & aquam.
- 11 Superiores omnes, etiam Generalis, qui redditus, aut præstationes peculiare ratione officiorum habent, eorum accepta, & expensæ in libro distincto fideliter, & diligenter adnotari curent, neque in alios vsus, quam ratione officii sui necessarios, quicquam expendant. Cum vero contigerit ipsos in aliquo Conuentu commorari, eam pecuniæ quantitatem in communi conferant, ex qua sibi, & ijs, qui secum erunt, victus ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum suppeditetur.
- 12 Nullus ex Superioribus locorum, administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum, & reddituum sui Conuentus, etiam nomine conuentus, per se ipsum habere, siue exercere possit; sed vniuersum id onus tribus fratribus eiusdem Conuentus a Generali ita demandetur, vt vnus rerum, & bonorum, reddituumque colligendorum, ac exigendorum curam habeat; alteri tanquam Depositarius, pecunias, ac cetera ab illo collecta, & exacta fideliter afferuct; alius de pecunijs, & rebus a Depositario acceptis Priori, & fratribus, ac Conuentui vniuerso de necessarijs, mandante ta-

men ipso Priore, non secundum proprium affectum, sed iuxta charitatis regulam; veluti bonus dispensator provideat, officiorum huiusmodi confusione penitus interdicta.

- 13 Ceterum hi tres tam impensi, quam accepti singulis mensibus Superiori locali adhibitis etiam duobus, vel tribus fratribus eiusdem Conuentus probatoribus; rerumque vsu peritis, rationem reddant. Deinde ipsi met rursus, presentibus Priore, & peritis predictis, Generali, cum aduenerint: denique ipse Generalis, in quolibet proximo Capitulo Generali saltem coram tribus iudicibus, ab ipso Capitulo ad hoc constitutis illorum omnium, vniuersamque suam administrationem tam publicam, quam priuam rationem reddere teneatur, cuius etiam exemplum authenticum ex actis Capituli describatur, ad hoc, vt ad omne mandatum nostrum, vel Sedis Apostolicæ Romam transmitti possit.
- 14 In vnoquoque Conuentu, fratrum is tantum deinceps constituatur, & in posterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius propriis, vel ex communibus consuetis, vel etiam singulorum elemosynis, aliisve quibuscumque obventionibus in commune (vt præfertur) conferendis, commode possit sustentari: redditus vero, & supradicta omnia in communi loco, ac tuto diligenter asseruentur.
- 15 Superioribus autem, ne Concilii Tridentini, aut hæc nostra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare vlllo modo possint, omnino interdiciamus, & prohibemus, decernente irritum, &c. si quis autem contra præsumpserit attentare, is eo ipso omni gradu, officioque priuatus, & ad ea perpetuo inhabilis existat.
- 16 Nullus nisi actu legat, vel prædicet, aliquo sui gradus priuilegio gaudeat.
- 17 Si alicui ex necessaria causa, Generalis iudicio probanda, socius ex eodem ordine, qui illi ministret, concedendus erit, is nisi vigesimum quintum agat annum, & qui communi seruitio sit deputatus, non concedatur, & si commode fieri potest, sit Laicus Conuersus.
- 18 Vt omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur, Conuentus clausura perpetuo, ac diligenter seruetur, ac propterea a Superiore Ianitor constituatur, qui diligentia, ac morum integritate maxime commendetur: is ianua custodienda semper assistat, eamque nemini fratrum aperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit.
- 19 Nullus a Conuentu egredi audeat, nisi ex causa, & cum socio, licentiaque singulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta a Superiore, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, sociumque exituro adiungat, non perentis rogatu, sed arbitrio suo, neque eundem sapius. Licentia vero generales exeundi, nulli omnino concedantur.
- 20 Contrauenientes autem poena graui, etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur, eandem etiam Ianitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit.
- 21 Cum autem quis in Conuentum reuertitur, Superiorem iterum adibit, benedictionem recepturus, qui a socio itineris rationem, & quid rei actum sit, diligenter perquirat.
- 22 Nullos fratres Romam venire superiores permittant, nisi prius a Generali, vel Prorectore duntaxat licentiam in scriptis impetrauerint.

- 23 Siquis autem sine huiusmodi facultate Romam venire præsumperit, voce actiua, & passiuâ biennio priuatus existat, subiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia aduersus eos, qui supradictos admiserint, & receperint, sine vlla exceptione locum habeant.
- 24 Habeat Superior clauem ita fabricatam, vt cum sibi videbitur, cellas omnes referare possit, & propterea nullus cellam, etiam noctu ita claudat, quin semper a Superiore possit aperiri.
- 25 In medio Dormitorii totam noctem lampas colluceat.
- 26 Nullus etiam Superior cellas siue in claustro, siue alibi separatas a communi Dormitorio habeat, sed vnusquisque vnica cella, eadem cû ceteris aliorum fratru coniuicta, nudis omnino parietibus, ac lecto, & mensa humilibus, vniformique supellectili (vt præfertur) quemadmodum Religiosos decet, contentus sit. possit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conuentuum, si eorum muneris, & officij necessitatem id exigere cognouerit, alteram etiam cellam concedere.
- 27 Cellæ, siue adiculae, quæ extra Dormitorium separatim sunt, ad officinas, aut alias ad communem vsu, & commoditatem Conuentus redigantur.
- 28 Sigillatim suo quisque lecto cubet, neque vllibi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.
- 29 In priuatis cellis nulli camini permittentur, sed omnes obstruantur statim, cardinibus etiam e parietibus conuulsis, vt res illa non ad tempus facta, sed perpetuo duratura videatur, cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.
- 30 Conuentus fenestræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ades prospiciunt, muro ita obstruantur, vt omnino is prospectus impediat.
- 31 Valetudinarium in singulis Conuentibus certo, ac salubriori loco constituantur, quod pro loci situ, ac fratrum numero, quo ad fieri poterit, commodissimû esse possit, in quo fratres omnes, cum agrotabunt, curêtur, nec inde nisi recuperata sanitate abire permittantur. Qui vero infirmorum curæ præpositi sunt, omni seculitate, ac charitate operam suam præstabunt, ac curabunt, ne quid agrotis omnino desit, quod ad sanitatem recuperandam pertineat.
- 32 Ineat ratio, qua, sublati licentijs ac facultatibus hæctenus quibuscunque concessis, degentes extra Conuentus claustra, ad ea quam primum reuocentur, nec de cetero, nisi ex grauissima causa a Sede Apostolica probanda, huiusmodi facultates concedi possint.
- 33 Nulli in posterum ad habitum, aut professionem admittantur, nisi in Conuentibus per Sedem Apostolicam in qualibet Pronincia deputandis.
- 34 Curent superiores, vt Constitutio interdicens largitiones munerum, & præscribens hospitalitatis formam ab omnibus in quolibet Conuentu inuiolabiliter obseruetur.
- 35 Vt omnis officiorum ambitus occasio præcludatur, caueant omnes a directa, vel indirecta vocum, seu suffragiorum procuracione tam pro se ipsis, quam pro alijs, tum in Capitulis locorum, tum in ceteris præsertim Generalibus Capitulis, aut Congregationibus, seu alibi. Quicumque secus fecerint, præter alias pœnas, & censuras, hæctenus contra huius-

modi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in penam priuationionis officiorum, quę obtinent, eo ipso incidant, & ad futura quęcun- que pariter inhabiles habeantur, super quo cum eis dispensari a nemine possit, nisi a Nobis, vel Successoribus nostris, & pro qualitate culpæ grauius etiam plectantur. Porro supradictas omnes penas ad complices, ac simpliciter scientes, & non reuelantes extendimus.

36 In superiorum, & officialium omnium electionibus forma præscripta a Sacro Concilio Tridentino, & Ordinis constitutionibus inuolabiliter seruetur, iurent que electores secundum veritatem cuiusque conscientię probiores, ac magis idoneos se electuros, ac propterea priusquam ad electionem deueniatur, in primis, & ante omnia prælegantur Constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum. Ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipue eligantur, qui p̄ sint, & consueuerint regulas Ordinis, & constitutiones obseruare, præsertim quę pertinent ad feruitum chori, ac vestitum, & victum communem.

37 Eligantur in Capitulo Generali, vel Prouinciali aliquot graues, & petiti ex fratribus cuiuslibet Prouincię, saltem tres, qui admittendos ad prædicationem verbi Dei, vel ad audiendas confessiones etiam ipsorum fratrum, ac Lectores publicos diligenter simul examinent, priusquam probentur, & ad huiusmodi ministeria admittantur. Horum etiam cura sit examinare, & probare tam quo ad doctrinam, quam quo ad mores, promouendos ad quoscunque Ordines, in quo seruetur decretum Congregationis interpretum Sacri Concilii Tridentini, hac de causa nuper editum, & promulgatum.

38 Illud porro Superiores omnes in Domino admonemus, vt memores sint rationis, quam in Nouissimo die reddituri sunt pro Grege tibi commissio, ac propterea omni studio inuigilent, vt quę in eorundem Ordinis, regulis, & Constitutionibus de oratione mentali, silentio, ieiuniis, Capitulo culpæ, aliisque spiritualibus exercitiis prudenter, ac pie sancita sunt, ea omnia, & singula ad vnguem obseruentur; intelligantque super his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia construenda, & amplianda esse, quę vt faciliorem exitum sortiantur, & fructus vberiores in animis fratrum producant, valde opportunum erit, si in quo libet Conuentu, singulis hebdomadis habeatur sermo de religiosa disciplina, regularique obseruantia.

39 Quo vero omnia ordinate peragantur, appendatur tabella in loco conspicuo vnicuique Conuentus, in qua distincte adnotetur quid singulis horis cuiusque diei quilibet frater præstare debeat, vt certo quoque signo præmonitus, maiore animi preparatione suo moneri satisfacere possit. Quę Ordinis constitutiones, his decretis non aduersantur, inuolante custodiendę erunt.

40 Quibus horum decretorum capitibus certa pœna præscripta non est, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur. Vt autem hæc decreta (donec alia, quę ad pleniorum reformationem facient, edantur) ab omnibus obseruari possint, districte præcipimus Generalibus, ac omnibus aliis quibuscunque Superioribus, ad quos hoc spectat, vt curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorundem Ordinum Constitutiones perpetuo valituras redigi, inter dicta omnino eorum singulis facultate illas declarandi, & aduersus eas vngquam dispensandi. Alioquin sciant se in pœnam Generatus, & officiorum priuationis, ac inhabilitatis perpetuę, ad alia quoque munera ipso facto, & sine vlla exceptione respectiue incidisse.

41 Ne vero prætextu dilata publicationis eorum obseruatio, quoquo modo differri.

differri possit, aut impediri, volumus, vt post illorū publicationem in Conuentu, vel Monasterio cuiuslibet Ordinis de Vrbe factam Generalē, aliosque Ordinum Superiores, ceterosque quoscunque fratres praesentes, statim; reliquos vero absentes citra Montes, vnus mensis, vltra Montes, trium mensium spacio ita ardeant, ac si eorum singulis personaliter intimata fuissent.

4² Insuper mandamus, quod Generales in singulis conuentibus citra montes, vnus mensis; vltra vero montes, trium mensium cursu decreta supradicta publicari faciant, sub poena priuationis Generalatus, aliisque arbitrio nostro imponendis. Dat. Romae apud Sanctum Petrum die 25. Mensis Iulii M. D. XCIX.

Decretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia dumtaxat permillum est, Sanctitas Sua extendi ad Prouincialem decreuit, ita vt Prouincialis ipse ex causa communi totius Prouinciae dumtaxat facultatem huiusmodi facere valeat, Declarauitque poenam priuationis vocis actiuae, & passivae contrafacientibus in flectam Sanctitati Suae reseruatam esse, interdicta omnino eorum Superioribus singulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi. Dat. Romae die 20. Martii 1601.

Decretum felicitis record. Clementis PP. VIII. Super Casuum reservatione ab omnibus Regularium Superioribus obseruandum.

Sanctissimus Dominus Noster, qui iam pridem accurate perpendit, ac re ipsa comperit, quod reservatio facultatis absoluendi Religiosos penitentes a peccatis quibusdam grauioribus, nisi Superiores admodum prudenter, ad moderato illa vtantur, nonnullos infirmiores; interdum superiori suo conscientiae maculas detegere formidant, adducere posset in aeternae damnationis periculum, & spiritalis remedij desperationem; Ideo, vt huic malo Sanctitas Sua opportune prospiceret, decreuit: vt nemo ex Regularium Superioribus peccatorum absolutiones sibi reseruet, exceptis ijs, quae sequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, pro ut subditorum vtilitati expedire prudenter in Domino iudicauerint.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apostasia a Religione, siue habitu dimisso, siue retento, quando eo peruenerit, vt extra septa Monasterij seu Conuentus fiat egressio. Nocturna, ac furtiua e Monasterio, seu Conuentu egressio, etiam non animo apostatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quae sit peccatum mortale, Iuramentum falsum in iudicio regulari, seu legitimo.

Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum faciendum post animatum foetum, etiam effectu non sequuto.

Falsificatio manus, aut Sigilli Officialium Monasterij, aut Conuentus, Furtum de rebus Monasterij, seu Conuentus in ea quantitate, quae sit peccatum mortale.

Lapsus carnis voluntarius opere consummatus.

Occisio, aut vulneratio, seu grauis percussio cuiusque personae.

Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut apertio literarum a Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud præterea peccatum graue pro Religionis conseruatione, aut pro conscientia puritate reseruandam videbitur, id non aliter fiat, quam Generalis Capituli in toto Ordine, aut Prouincialis in Prouincia, matura discussione, & consensu.

Non liceat Superioribus Regularium Confessiones subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reseruatum admiserint, aut ipsimet subditi sponte, ac proprio motu id ab iis petierint.

Superiores in singulis domibus deputent duos, tres, aut plures confessarios, pro subditorum numero maiori, vel minori, ijque sint docti, prudentes, ac charitate præditi, quia non reseruatis eos absoluant, & quibus etiam reseruatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse in primis confessarius iudicauerit.

Tam superiores pro tempore existentes, quam confessarij, qui ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caueant diligentissime ne ea noitia, quam de aliorum peccatis in confessione habuerunt, ad exteriorem gubernationem utantur.

Licebit tamen Superioribus determinare penitentias graues quibusdam peccatis, etiam non reseruatis a confessariis imponendas, quæ subditos ab huiusmodi perpetrandis cohibere possint.

Atque ita per quoscunque Regularium Superiores, quicunque illi sint, obseruari mandauit. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac cuiusuis concilii, etiam Generalis Decretis, nec non consuetudinibus, etiã ab immemorabili tempore obseruatis; aut Regularibus, seu prouincialibus Capitulis editis, Statutis, & Cõstitutionibus etiam Apostolica auctoritate confirmatis, Priuilegijs, Indultis, & Concessionibus quibuscunque quorum tenores hic pro expressis haberi uoluit, ceterisque in contrafacientibus quibuscunque. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum die 26. Mensis Maij Anno Domini 1593.

Sanctitas Sua deinceps declarauit, & declarat, ut si huiusmodi Regularium Confessarijs casus alicuius reseruati facultatem petentibus Superior dare noluerit, possint nihilominus Confessarij illa vice penitentes Regulares, etiam non obiecta a Superiore facultate, absoluere.

Formula concedendi facultatem pro Nouitijs ad Regularem habitum recipiendis in Monasterijs, & locis designatis.

Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus N. D. Clemens diuina prouidentia Papa Octauus cum regularem disciplinam restituere, atque in pristinum statum reuocare maxime cuperet, regularesque omnes, vitam, moresque suos ad rationem eius instituti, quod quisque professus esset, ita componere, ut quæ ad uotorum vim, habitum, vitamque communem pertinent, ea potissimum singuli

singuli religiosissima obseruarent, generali decreto, quod de mense Iunii editum, tertia Iulii anni 1599. promulgatum fuit, Ordinum Religiosorum Superioribus, (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Nouitios reciperent, aut quenquam ad professionem ante admitterent, quam a Sanctitate Sua Monasteria aliquot ad eam rem praescripta essent, in quibus obseruantia Regularis vigeret. Nunc vero eadem Sanctitas Sua a locorum etiam Ordinariis, quibus id muneris demandauerat, certior facta, in infra scriptis Monasteriis, & Conuentibus Ordinis N. praefinitum esse numerum duntaxat eorum, qui vel ipsius Monasterii censibus, vel consuetis elemosynis sustentari ibi commode possunt, atque in ijs omnia fideliter obseruari, quae sunt cum illorum professionis perfectione coniuncta, nempe castitatis, paupertatis, & obedientiae vota, vna cum ceteris decretis particularibus, vel instituti ipsius, vel Pontificii, etiam ad victum, vestitumque communem spectantibus (ipso decreto, vt supra, edito, & promulgato, nequaquam obstante) potestatem facit Superiori eiusdem Ordinis, Nouitios in infra scriptis Monasteriis, & Conuentibus erigendi, Nouitios recipendi, educandi, atque ad professionem admittendi; modo tamen id ad praescriptum instructionis iussu Suae Sanctitatis editum, neque alio modo fiat. Quoniam vero ea est Suae Sanctitatis mens, & voluntas, vt in Monasteriis, & Conuentibus, ad alendos Nouitios praefinitis, regularis obseruantia perpetuo retineatur, mandat, & praecipit, vt in ipsis praescriptis iam personarum numerus in posterum seruetur, nullusque omnino Superior cuiusuis conditionis, personarum, & Nouitiorum numerum augere praesumat, ea poena proposita, vt in omnibus priuatus officii, vocis actiuae, & passivae ius omne amittat. Vult denique Sanctitas Sua huiusmodi facultatem per congregationem Reformationis Apostolica hoc decreto Secretarii manu subscripto concedi, non obstante decreto, vt supra, promulgato, Dat. Romae die, &c.

Prascribitur vero numerus Sacerdotum . . . Clericorum . . . Nouitiorum . . . Conuerforum autem . . .

N. Visitationis, & reformationis Apostolicae Secretarius.

Decretum super forma recipiendi Nouitios Regularium ad habitum, & professionem.

SANCTISSIMUS in Christo Pater, & D. N. D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII. Qui alias pro Regularis disciplinae restitutione, singulis Regularium Ordinibus (quibusdam exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Nouitios in posterum reciperent, recepto sive ad professionem admitterent, quousque in aliquibus cuiusuis Ordinis Monasterijs, seu Conuentibus, (in quibus Nouitiatu pro recipiendis, & educandis Nouitijs designarentur, & approbarentur) ad eius.

ad eius, quam professi sunt, Regulæ præscriptum, vitam moresque restituerent, & componerent, certior deinde factus quosdam omnium fere Ordinum Conuentus, seu Monasteria ad pristinam illam Regularem viuendi formam, & disciplinam, quam diutius desiderauerat, fuisse redacta; in eisdem Monasteriis, & Conuentibus, vt Nouitiatus erigi, Nouitijque recipi possent, (sub certis tamen legibus, ac ea præsertim, vt licentia a Congregatione Reformationis Apollolicæ prius obtenta esset,) concessit, & ad id illa delignauit, & approbauit. Nunc volens, vt ea, quæ pro Nouitiatorum receptione, & institutione, de mandato Sanctitatis S. præscripta fuerunt, in posterum accuratius, & exactius obseruentur, ultra formam traditam in Constitutionibus sel. rec. Sixti Papæ V. & etiam Sanctitatis S. super receptione Nouitiatorum, decreuit, ac præsentis Decreti virtute mandauit, ne in Conuentibus, seu Monasterijs ad Nouitios recipiendos, de Sanctitatis Sux, seu dictæ Congregationis Reformationis licentia hætenus designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, Nouitij ad habitum recipi vllatenus possint, vel admitti, nisi prius ab ipsa Congregatione, vel a proprijs locorum Ordinarijs, aut ab illis, in quorum diocesi Nouitiatus existunt, in quibus Nouitij recipiendi fuerint expresse, & nominatim Nouitij ipsi recipiendi approbati fuerint, & vt recipi, & admitti possint, licentiam in scriptis (gratis tamen in omnibus, etiam quo ad scripturam, concedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas Sua eosdem Ordinarios omnem curam, & diligentiam adhibere, vt circa ætatem, conditionem, educationem, scientiam, vitam, & mores, ceterasque qualitates in ipsis Nouitijs requisitas, obseruentur Institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factæ, & publicatæ, Neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittat: Ordinarios ipsorum conscientiam onerando, si quempiam approbauerint, vel admitti permiserint, qui non sit idoneus, & iuxta Constitutiones, & Institutiones prædictas, approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus pœnis omnibus contra Superiores quorumcunque Ordinum qui, in admittendis ad habitum, & professionem Nouitijs, formam Constitutionum, & Institutionum prædictarum non seruauerint, aut Nouitium aliquem; quantumuis idoneum, & approbatum, in quouis alio Conuentu, & loco; seu Monasterio, præterquam in hætenus a Sua Sanctitate, vel a dicta Congregatione designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, vel ultra numerum in eorum singulis præscriptum, seu præscribendum receperint, vel admiserint, seu alias præmissis quouis modo contrafecerint. Irritum ex nunc, & inane decernens quicquid secus, vel alias, quauis auctoritate a quouis gestum, vel attentatum fuerit. Non obstantibus quibuscunque, &c. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 19. Maij 1602. Pontificatus eiusdem Sanctissimi Domini nostri Anno vndecimo.

*Institutiones super receptione, & educatione Nouitiorum Religio-
rum in Monasteriis, & Conuentibus designatis, vel designandis,
Clementis eiusdem inssu editæ.*

Cum ad Regularem disciplinam in singulis Religiosorum Monasterijs propagandam, Nouitiorum institutio maxime utilis sit, ac necessaria, & nihil ad grauem illam, ac laudatissimum priscorum Patrum viuendi rationem relaxandam maiorem vim habuisse compertum sit, quam, vel nimiam in recipiendis Nouitijs facilitatem supra numerum, quem capere, atque alere Monasteria ipsa possent, vel negligentiam in probando, & examinando eorum spiritu, an vero esset ex Deo, atque ex præcipuo desiderio illi inferuendi, vel denique in curam in eis educandis, atque instituendis, Idcirco, vt huiusmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & singulis ad quos spectat, vt in recipiendis Nouitijs, & in eorum institutione, atque educatione, nec non in magistri, & aliorum ministrorum electione, præter alia, quæ in Sacris Canonibus, ac Decretis præsertim Concilii Tridentini, Pontificiis, & cuiuscunque Ordinis, aut Institutum Constitutionibus continentur, tam in alias designatis, quam nunc, & in posterum ad hoc designandis Monasteriis, & Conuentibus, hæc quæ sequuntur, inuiolate obseruari, & exequi perpetuo curent.

Primum, quod attinet ad Nouitiorum recipiendorum formam, vltra diligentem perquisitionem, quæ habenda erit de vniuscuiusque natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita ante acta, ac præcipue eorum, qui sextum decimum ætatis suæ annum excedent, an criminosi, an ære alieno grauari, vel reddendæ alicuius administrationis rationi obnoxii sint, iuxta formam Constitutionis felicis recorde Sixti Quinti, & moderationum subsecutarum: Illud etiam Superiores, ad quos spectabit, sedulo perquirant, vt, quibus in Monasteriis, & Conuentibus ex Apostolica facultate Nouitiatus fuerint instituti, in ijs ad religionem nullus in posterum admittatur, qui, & ex honestis parentibus natus non sit, & conditiones Sacris Canonibus, Summorumque Pontificum Constitutionibus præscriptas non habet, iuxta Decretum super forma recipiendi Nouitios, die 19. Maij 1662. editum.

Quisque recipiendus in aliquo Ordine regulari, etiam Mendicantium, in ea sit ætate constitutus, quam eius Ordinis, in quo recipietur, regularia instituta, & ordinationes requirunt, eam vero literarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem indubiam præ se ferant, vt minores, & suis temporibus, maiores Ordines, iuxta Decreta Sacri Concilii Tridentini suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimum quintum excedens ad habitum regularem admitti postulauerit, & talis eruditionis expers inuentus fuerit, in Conuersorum tantum, quibus literarum scientia non est necessaria, numerum referatur; Ipsi autem Conuersi non recipiantur ante vigesimum ætatis suæ annum. & nisi saltem præcipua Doctrinæ Christianæ capita noverint.

Demum Superiores diligenter exquirant, quo spiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & vt Deo liberius famulari possint, an potius leuitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi motu ducantur, & an eorum parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Proui.

Prouideant quoque vt omnes, etiam Conuersi recipiendi, priusquam ad habitum regularem admittantur, ab ijs quibus munus hoc incumbit, de regula, quam professuri sunt, tribus votis essentialibus, statuque regulari, & alijs cuiusque Ordinis peculiaribus institutis, & Constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quarundam Religionum moris est, nedum Conuersos ad professionem admittendos, verum, & Oblatos, vt vocant, recipere, circa ipsorum Oblatorum receptionem vnaquæq; religio suas peculiare Constitutiones, specialiaq; instituta obseruare teneatur.

Statim atque Nouitii ad habitum recepti, & in locum Nouitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confessionem totius antea vite conscientiam discutiant, & expurgent.

Quod vero ad loci qualitatem vniuscuiusque Nouitiatus spectat, locus huiusmodi propria clausura ab ea parte Conuentus, & Monasterij, in qua degunt professi, segregatus, quot erunt numero Nouitij, vel dormitorium ita capax, vt pro singulis singuli lectuli commode sterni possint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magistro, eiusque socio reperiat.

In eo etiam, præter alias communes commoditates, aptus locus adsit ad spirituales collationes, seu conferentias faciendas, ac lectiones, instructionesq; Magistri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum se igne communi recipiant.

Oratorium insuper, seu Cappella, si commode fieri poterit, ad Nouitios in spiritualibus, præsertim in cæremoniis, ecclesiasticisque functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honestam recreationem bene conclusus, atque munitus adsit, si minus, hortum ceteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipsi vero Nouitij ibi commorantibus, curabit Magister cû loci Superioris auctoritate (si opus fuerit) e in eundem quisquam alius ingrediatur.

Ad huiusmodi locum Nouitiatus nemini eiusdem, vel alterius Ordinis regulari, etiam Conuentus, & Monasterij Officiali, vllò vnquam tempore sub quouis prætextu aditus pateat, præterquam Magistro, eiusque socio, ac etiam Monasterij, aut Conuentus Superiori, si quandoque ingrediendum sibi necessario existimauerit, quo tamen casu aliquem semper ex senioribus Conuentus, vel Monasterij Patribus socium assumat.

Huius loci clausura clavis apud Magistrum semper asseruetur, illique soli liceat ex graui tantum causa ingressum illuc alicui permittere; si quis autem Nouitiorum quempiam alloqui voluerit, Magistro præsentem, & non aliter alloquatur.

Nouitiorum Magistro socius, si per Nouitiorum instruendorum multitudinem necessarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) consimilis deputetur, qui in his, quæ ad Nouitiatus regimen spectant, dicto Magistro immediate subiectus existat, eliganturq; tam Magister, quam socius per Prouinciale Capitulum, per triennium ad minus onus huiusmodi subituri. Quod, si aliquo casu extra tempus capitulare noua loca Nouitiatus concedi contingat, tunc electionem Magistri Nouitiorum, & socij huiusmodi in his nouis locis per Generalem, vel Prouincialem, seu Ministrum, aut eorum Visitatores, seu Vicarios, de Diffinitorum tamen vel grauiorum aliorum Patrum consensu fieri permittitur; idemque seruetur, si intra triennium, alterum, vel vtrumque vrgenti aliqua de causa

causa ex illis locis amoueri, vel mori contigerit, in cuius, vel quorum locum alii confimiles subrogari debeant.

Tam Nouitiorum Magister, quam socius ab iis omnibus officiis, oneribusque vacationem habeant, quæ Nouitiorum curam, & regimen impedire valeant. Ipse Magister sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltè supra trigésimum ætatis suæ anno constitutus, & per decennium a professione emissa in religione perstiterit: Socius vero trigésimum annum excedat, sintque ambo doctrina, & quantum per Superiorem diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam antea cæ exemplo præstantes, orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitateque referti, non sine affabilitate graues, zelum Dei cum mansuetudine præ se ferentes, ab omni cordis, ac animi perturbatione, ira præsertim, & indignatione, quæ in se, & erga alios charitatem impedire consueuerunt, quam longissime alieni, & tales demum, qui omnibus seipsum bonorum operum exemplum præbeant, ut ii, qui eorum curæ subsunt, illos non tam metuant, quam reuerentur, nec illis vnquam detrudere quicquam possint.

Habeat etiam Magister plenam, & absolutam potestatem circa Nouitiorum institutionem, ac Nouitiatum regimen, ita ut in illis nemini (Visitatoribus, ac Superioribus maioribus, vel etiam localibus exceptis) quouis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, ut Nouitii omnes in regulati disciplina sedulo exerceantur, agnoscantque præcipue diuinæ, qua digni facti sunt, vocationis præstantiam, & excellentiam, qua vera sit atque perfecta votorum solennium, & quam necessaria cuiusque Ordinis Constitutionum obseruantia, modum in oratione, tum vocali, tum mentali fructuose persistendi, illicitas passiones, & vitia (ad quæ natura per peccatū labefactata omni tempore prona est, atque proliuis) per sensum custodiam, & mortificationem cohibendi, austeritatem, ieiunia, cilicia, disciplinas, conscientie puritatem, crebram illius discussionem, Sacramentorum frequentiam, confessionis præsertim, quæ his saltem singulis mensibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum interiorum, cordis, & tentationum manifestationem, per exercitium humilitatis circa viliora ministeria, per modestiam in omnibus actionibus, diurnumque silentium.

Quilibet Nouitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incunbat, vnusquisque secundum propriam capacitatem, & ordinem sibi a Magistro præscriptum, ac pluries in die propriam conscientiam vnusquisque examinare contendat. Ipsi autem Magistro soli Nouitiorum confessiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, si ita expedire iudicauerit, vel per seipsum, vel per alium ab eo deputandum, semel, aut bis in anno eorundem Nouitiorum confessiones audire.

Quotidie Missæ sacrificio intersint, & statutis horis in Choro, nocturnis, diurnisque diuinis Officijs assistant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant, vel scribant res spirituales, modestam animi recreationem interponant, quæ in solitario loco, & commodo extra Nouitiatum semel in hebdomada, vel in alternis saltem hebdomadibus longior statuatur, fiatque semper Magistro præsentem, vel socio, qui multum inuigilent, ne duo ab alijs commorentur disiuncti, atque eo tempore, cuiusque, in quam natura feratur, propensionem, sentiantur.

Non

Non liceat eis, durante Nouitiatus, & probationis tempore vna cum Professis, nisi in Choro, in Ecclesia tempore officiorum, in processionibus, aut in canaculo causa refectionis commorari, nec permittatur eis professos domo exeuntes comitari.

Pro communibus, & proprijs cuiusque necessitatibus, quæ accidere possunt, vnus ex Nouitijs ipsi aetate, moribusque prouectior deputetur, qui absente sociis, Magistro permittente, omnia, prout opus fuerit, agat cui etiam ianuarum custodia, & rerum leuioris momenti prouisio intra nouitium committi poterit.

Cum autem, licet Clericorum bene institutorum cura debeat esse precipua, Conuersorum tamen religiosa instructio non sit pratermittenda, quin potius æquanimiter ampleyanda, quandoquidem satis exploratum est, istorum etiam cum regulam profiteantur eandem, perfectam educationem, tum Religioni decorem, & ornamentum, tum alijs Christi fidelibus ædificationem, exemplum, atque vtilitatem asserre: Conuersis ipsis a Clericorum Nouitiatu separatus ad dormiendum locus (quantum commode fieri poterit) assignari precipitur. Illi tamen hac separatione non obstante, Magistra Nouitiorum, seu Superioribus Monasteriorum, & Cõuentuum iuxta cuiusque Ordinis statuta, & Constitutiones subditi esse, & obedientiam præstare debent, a quo non tantum circa corporalia obsequia probandi, & exercendi, verum etiam, pro eorum capacitate, & commoditate, de spiritualibus, præsertim de modo mentaliter orandi, diligenter instruendi erunt, quod vt commodius fiat, ad Capitula, & spirituales Conuersiones, quæ per Magistros Nouitijs fieri solent, accersiri debeant, & in Ecclesijs statutis honoris conueniant, nisi tunc in suis officijs, actualiter occupati fuerint.

Tempore vero probationis elapso, ii tantum, qui non solum religiose perfectionis capaces, sed ad laborem corporalem apti, nouo, ac diligenti examine reperi fuerint (dummodo ætatis suæ annum, quo ad Clericos decimum sextum, quo vero ad Conuersos, vigesimum primum excesserint) ad professionem admittantur. Sed qui ad Conuersorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum statum transire, etiam durante tempore probationis, non possint.

Superior cuiuslibet Cõuentus, in quo Nouitiatus fuerit constitutus, particularem librum habeat, in quo vniuscuiusque Nouitij professio registretur illamque Nouitius professus propria manu, & duo testes, qui præsentis fuerint, subscribant.

Conuersus vero literarum ignarus, professus, eorundem testium, qui se subscripserint, præsentia propria manu signum crucis apponat, asserueturque liber, & custodiatur in Archiuiis, vbi scripturæ ad Monasterium, seu Conuentum pertinentes reponi consueuerunt.

Quia vero in quibusdam Ordinibus filiationis vsus est receptus, declaratur, quod licet decretum sit, vt Nouitijs educandi circa Monasteria, aut Conuentus designata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen sit Superioribus Monasteriorum, & Conuentuum huiusmodi Ordinum, in quibus filiationis vsus receptus est, eos, quos prænarratis qualitatibus suffultos repererint, in suorum locorum filios iuxta cuiusque Ordinis constitutiones adscribere, sicque adscriptos, cum iuxta præsentis Institutiones, & alias, seruatis seruandis, ad Ordinem recepti fuerint, ad loca Nouitiatuum cum testimonialibus literis transmittere, vbi tanquam dictorum Conuentuum, seu Monasteriorum

nasteriorum filii, eorundem nomine, & instantia recipi, ac in Nouitiatu probari, & deinde antequam ad eadem Monasteria, seu Conuentus filiationis huiusmodi remittantur, in professorio ad perfectionem, vt præmissum est, exerceri debebunt.

Porro, ne loca vnius Monasterii, seu Cōuentus ab alio præoccupetur, Capituli generalis, aut prouincialis partes erunt, numerum præscribere pro omnibus, & eam similiter rationem circa alimentorum contributionem (si opus fuerit) inire, ac singulis Conuentibus, & Monasterijs præscribere, quæ magis expedire videbitur.

Vt autem Nouitij iam in Professorum numerum (sicut præmittitur) recepti melius in bono spiritu, regularisque disciplinæ obseruantia stabiliantur, & confirmentur, mandatur, vt statim post professionem emissam, si in Conuentibus, aut Monasterijs pro Nouitiatibus assignatis locus aderit secundi Nouitiatu, siue Professorij, ab ea, quæ Nouitiorum est, atque antiquiorum Professorum habitatione distinctus, & segregatus, ibi collocentur, si Monasterium, aut Conuentus eos alere queat, sin minus, in alium commodiorem Conuentum, aut Monasterium transferantur, in quo is locus cum requisitis ad Nouitiatum supranarratis reperiatur, vel accommodetur, aut de nouo construatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ, suarum constitutionum, seu institutorum vigore maioris temporis cursus novos Professos intra Nouitiatum detinere consuecunt, quibus in hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, vt, prædictis earum constitutionibus non obstantibus, id ipsum facere possint, si id rationi ac religioni magis expedire dijudicauerint, quibus in locis degant sub regulis, & modo viuendi adhuc arctiori, quam seruent antiquiores Professores, ita quod in negotijs Monasteriorum, aut Conuentuum non se intromittere, nec communibus tractatibus interesse, neque alicuius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quousque ad ætatem sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem deuenierint, vel saltem per triennium post professionem, quo etiam tempore poterunt, quinimo, & debebunt literarum studijs operam nauare sub directione ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Nouitiorum Magistrum præditum esse oportere dictum est.

Declaratur tamen, quod propter præmissa non censeatur concessa licentia recipiendi Nouitios, nisi in locis pro Nouitiatu designatis, aut in posterum designandis, & pro numero duntaxat in eorum singulis præscripto, vel præscribendo.

Denique si illi, qui inter Religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alij ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seu quouis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, priuationem, grauiioresque pro modo admittæ culpæ pœnas, se subituros, certo sciant. Dat. Romæ apud S. Petrum, die 19. Martij 1603.

Decretum S. D. N. D. Pauli Papæ Quinti.

*De certo Religiosorum numero cuiusque Monasterio, Conuentui,
ac Domui Regulari presigendo.*

SANCTISSIMUS IN CHRISTO PATER, & DOMINUS NOSTER, DOMINUS PAULUS DIUINA
S^uprouidentia Papa Quintus, Cum ex plurimis, iisque grauissimis Decretis,
quæ fel. recor. Clemens VIII. ad regularem disciplinam restituendam, & au-
gendam condidit, illud maximi momenti esse animaduertit, quod a Sacro
Concilio Tridentino multo antea cautum etiam fuerat, ut is tantum Religioso-
rum hominum numerus in singulis Monasteriis, Conuentibus, & Domibus
Regularibus constitueretur, qui, vel propriis redditibus, & obventionibus, vel
consuetis emolumentis, ac elemosynis ali commode possent, magnamque for-
tasse obseruantia regularis iacturam inde factam esse, quod Ordinum Superio-
res illud exequi nimium distulerunt; ut hoc, etiam adhibito remedio, huiusmodi
incommodo prospiceret, aditumque iis Prælatibus Regularibus præcluderet, qui
plures ad suam Religionem admittentes, quam Monasteriorum & Conuentuum
census, elemosynæ, & qualitates ferant, non leuem subditis vitæ claustralis re-
laxandæ occasionem præbere videntur, Decretum, & præcepit, ac præsentis De-
creti virtute præcipit, & mandat omnibus, & singulis Generalibus, Prouincia-
libus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis,
Guardianis, Vicarijs, & quibuscumque alijs Superioribus Monasteriorum, Co-
uentuum, & Domorum, quouis nomine nuncupentur, Ordinum, Congrega-
tionum, & Institutuum, tam Monachorum, quam Mendicantium, & non Men-
dicantium, Regularium quorumcumque, existentium intra fines Italiae, & Insu-
larum adiacentium, ut singuli, ad quos pertinet, in qualibet Prouincia, adhibi-
tis duobus, aut tribus Monachis, Fratibusue sui Ordinis, vel Congregationis
probationibus, & rerum vsu peritijs, bona immobilia, census, redditus, &
prouentus omnes, consuetas item elemosynas, & obuectiones, tam communes
Monasteriorum, Conuentuum, & Domorum eiusdem Pecuniarum, quam etiam
singularibus personis religiosis assignatas, seu permissas, in communem vsum
deinceps conferendas, decem annorum diuersorum habitaratione, diligenter,
mature recognoscant, ijs omnibus detractis, quæ reparationes, præstationes, grã-
dines, sterilitates, aliaue cuiuslibet generis onera consueuerunt absorbere; eaque
omnia scripto fideliter exarata idem Superior, cuius interest, in primo Capitulo,
seu Congregatione Prouinciali coram tribus Iudicibus ab ipsonum Capitulo,
vel Congregatione diligendis proponat, qui computatis huiusmodi redditibus,
elemosynis, & obuectionibus vniuersis, ac oneribus, ut super ius detractis, sedulo
examinent, quot religiosi homines in vnoquoque Monasterio, Conuentu,
Domo regulari, iuxta regionis & proprii Instituti morem, victum, & vestitum
in communi habentes competenter valeant sustentari; Tum eorundem bono-
rum, reddituum, elemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Congre-
gationi, Capitulo, & Prouinciali exhibeant, ut in illo diligenter omnibus discuf-
fis, cuiusque familia Conuentus, Monasterii, & Domus regularis quouis no-
mine nuncupata in singula quaque Prouincia certus earum tantum personarum
numerus

numerus communi Patrum Capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, elemosynis, & obventionibus, vt superius, sufficienter ali possint. Ne vero Superiores, qui id præstare debent, serius, aut remissius, quam par est, muneri suo satisfaciant; Mandauit, ac mandat Sanctitas Sua, vt infra annum a die dati præsentis Decreti computandum, omnia hoc de genere Capitulariter gesta in authenticam formam redacta ad Congregationem Reformationis Apostolicæ singuli mittant, numerumque familia singulorum Conuentuum, Monasteriorum, & Domorum huiusmodi regularium, Capituli vel Congregationis Prouincialis sententia & auctoritate præfixitum eidem Superiores Ordinum, Congregationum, & Institutorum quorumcunque tam Generales, & Prouinciales, quam locales omnes perpetuo seruare omnino teneantur: eos autem Superiores cuiuscunque status, gradus, & conditionis existant, qui prædicta omnia præfixo termino non præstiterint, vel numerum huiusmodi præscriptum quouis modo augere præsumpserint, priuationis omnium officiorum, qua tunc temporis obtinebunt, vocisque actiua, & passiuæ, ac ad omnia suæ Religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atque aliis etiã grauioribus ad Sanctitatis Suæ, & successorum suorum arbitrium infligendis pœnis subiacere voluit, & declarauit. Vult præterea Sanctitas Sua per hoc Decretum eiusdem Congregationis Reformationis Apostolicæ Secretarii manu subscriptum, consuetisque Almae Vrbis locis affixum, & publicatum omnes, & singulos Ordinum Regularium Superiores, ad quos spectat, perinde affici, ac si fuisset cuilibet personaliter intimatum. Non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, priuilegiis, statutis, indulgijs, nec alijs contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum die 4. Decembris M. DCV. Pontificatus eiusdem S. D. N. Anno primo.

Ant. Seneca Refor. Apost. Secr.

Sciendum quod ad declarationem Concil. Trident. sess. 25. de Regular. c. 16. Relationem per Sacram Congregationem Concilii Pio V. facta, Sanctitas Sua dixit Decretum dicti Concilii procedere tantum in illis Nouitijs, quos Superiores lapsæ tempore Nouitiatus habiles inuenerint, non in his, quos inhabiles inuenerint, vt sunt illi, qui non bene adhuc didicerunt, & ideo quod attinet ad istos, Sanctitas Sua concessit, quod Superiores possint prolongare illorum professionem, dummodo habeant spem probabilem, quod efficiantur habiles intra sex menses, ita testatur Passarel. in priuileg. Minim. fol. 464. quod consulenti sibi a Neapoli 8. die Nouembris anno Dom. 1569. responderunt Illustrissimi Cardinales Concilij interpretes.

Decretum Sacra Regularium Congregationis contra Regulares ad Urbem temere, leuiue ex causa accedentes absque eorum Superiorum licentia.

Quoniam nonnulli Regulares vagandi studio siue dum imminet admittendum criminum pœnam, ex suis Constitutionibus, aut alias debitam sibi metuunt, falsa & commenti iam grauamina causati non ad immediate sui ordinis Superiores, scilicet a grauamine Prioris ad Prouincialem; a Prouinciali ad Generalem; a Generali ad protectorem, prout cuiusque Religionis constitutionibus disponitur; sed ad hanc Romanam Curiam absque licentia sapius fugiunt, potius quam recurrant, ex quo ordinem disciplina relaxatur, Prælati contemnuntur,

Et & ipsi

Decretum S. D. N. D. Pauli Papæ Quinti.

*De certo Religiosorum numero cuiusque Monasterio, Conuentui,
ac Domui Regulari presigendo.*

SANCTISSIMUS IN CHRISTO PATER, & DOMINUS NOSTER, DOMINUS PAULUS DIUINA
S^prouidentia Papa Quintus, Cum ex plurimis, iisque grauissimis Decretis,
quæ fel. recor. Clemens VIII. ad regularem disciplinam restituendam, & au-
gendam condidit, illud maximi momenti esse animaduertit, quod a Sacro
Concilio Tridentino multo antea cautum etiam fuerat, ut is tantum Religioso-
rum hominum numerus in singulis Monasteriis, Conuentibus, & Domibus
Regularibus constitueretur, qui, vel propriis redditibus, & obventionibus, vel
consuetis emolumentis, ac eleemosynis aliè commode possent; magnamque for-
tasse obseruantia regularis iacturam inde factam esse, quod Ordinum Superio-
res illud exequi nimum distulerunt: ut hoc, etiam adhibito remedio, huiusmodi
incommodo prospiceret, aditumque iis Prælati Regularibus præcluderet, qui
plures ad suam Resigionem admittentes, quam Monasteriorum & Conuentuum
census, eleemosynæ, & qualitates ferant, non leuem subditis vitæ claustralis re-
laxandæ occasionem præbere videntur, Decretis, & præcepit, ac præsentis De-
creti virtute præcipit, & mandat omnibus, & singulis Generalibus, Proincia-
libus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis,
Guardianis, Vicarijs, & quibuscumque aliis Superioribus Monasteriorum, Co-
uentuum, & Domorum, quouis nomine nuncupentur, Ordinum, Congrega-
tionum, & Institutorum, tam Monachorum, quam Mendicantium, & non Men-
dicantium, Regularium quorumcumque, existentium intra fines Italiae, & Insu-
larum adiacentium, ut singuli, ad quos pertinet, in qualibet Prouincia, adhibi-
tis duobus, aut tribus Monachis, Fratibusue sui Ordinis, vel Congregationis
probatoribus, & rerum vsu peritijs, bona immobilia, census, redditus, &
prouentus omnes, consuetas item eleemosynas, & obventiones, tam communes
singularibus personis religiosis assignatas, seu permissas, in communem vsum
deinceps conferendas, decem annorum diueterum habitatione, diligenter,
mature recognoscant, ijs omnibus detractis, quæ reparationes, præstationes, grâ-
dines, sterilitates, aliaue cuiuslibet generis onera consueuerunt absorbere; eaque
omnia scripto fideliter exarata idem Superior, cuius interest, in primo Capitulo,
seu Congregatione Prouinciali coram tribus Iudicibus ab ipsonum Capitulo,
vel Congregatione diligendis proponat, qui computatis huiusmodi redditibus,
eleemosynis, & obventionibus vniuersis, ac oneribus, ut super ius detractis, sedu-
lo examinent, quot religiosi homines in vnoquoque Monasterio, Conuentu,
Domo regulari, iuxta regionis & proprii Instituti morem, victum, & vestitum
in communi habentes competenter valeant sustentari; Tum eorundem bono-
rum, reddituum, eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Congre-
gationi, Capituloque Prouinciali exhibeant, ut in illo diligenter omnibus discuf-
fis, cuiusque familiae Conuentus, Monasterii, & Domus regularis quouis no-
mine nuncupata in singula quaque Prouincia certus earum tantum personarum
numerus

numerus communi Patrum Capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, elemosynis, & obventionibus, ut superius, sufficienter ali possint. Ne vero Superiores, qui id præstare debent, serius, aut remissius, quam par est, muneri suo satisfaciant; Mandauit, ac mandat Sanctitas Sua, ut infra annum a die dati præsentis Decreti computandum, omnia hoc de genere Capitulariter gesta in authenticam formam redacta ad Congregationem Reformationis Apostolicæ singuli mittant, numerumque familia singulorum Conuentuum, Monasteriorum, & Domorum huiusmodi regularium, Capituli vel Congregationis Prouincialis sententia & auctoritate præfixitum eidem Superiores Ordinum, Congregationum, & Institutorum quorumcunque tam Generales, & Prouinciales, quam locales omnes perpetuo seruare omnino teneantur: eos autem Superiores cuiuscunque status, gradus, & conditionis existant, qui prædicta omnia præfixo termino non præstiterint, vel numerum huiusmodi præscriptum quouis modo augere præsumpserint, priuationis omnium officiorum, qua tunc temporis obtinebunt, uocisque actiua, & passiuæ, ac ad omnia sua Religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atque aliis etiã grauioribus ad Sanctitatis Suae, & successorum suorum arbitrium infligendis pœnis subiacere uoluit, & declarauit. Vult præterea Sanctitas Sua per hoc Decretum eiusdem Congregationis Reformationis Apostolicæ Secretarii manu subscriptum, consuetisque Almae Urbis locis affixum, & publicatum omnes, & singulos Ordinum Regularium Superiores, ad quos spectat, perinde affici, ac si fuisset cuilibet personaliter intimatum. Non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, priuilegiis, statutis, indulgentiis, nec aliis contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum die 4. Decembris M. DCV. Pontificatus eiusdem S. D. N. Anno primo.

Ant. Seneca Refor. Apost. Secr.

Sciendum quod ad declarationem Concil. Trident. sess. 25. de Regular. c. 16. Relationem per Sacram Congregationem Concilii Pio V. facta. Sanctitas Sua dixit Decretum dicti Concilii procedere tantum in illis Nouitiis, quos Superiores lapsi tempore Nouitiatus habiles inuenerint, non in his, quos inhabiles inuenerint, ut sunt illi, qui non bene adhuc didicerunt, & ideo quod attinet ad istos, Sanctitas Sua concessit, quod Superiores possint prolongare illorum professionem, dummodo habeant spem probabilem, quod efficiantur habiles intra sex menses, ita testatur Passarel. in priuileg. Minim. fol. 464. quod consulenti sibi a Neapoli 8. die Nouembris anno Dom. 1569. responderunt Illustrissimi Cardinales Concilij interpretes.

Decretum Sacræ Regularium Congregationis contra Regulares ad Urbem temere, leuue ex causa accedentes absque eorum Superiorum licentia.

Quoniam nonnulli Regulares vagandi studio siue dum imminente admittorum criminum pœnam, ex suis Constitutionibus, aut alias debitam sibi metuunt, falsa & commentitia grauamina causati non ad immediate sui ordinis Superiores, scilicet a grauamine Prioris ad Prouincialem; a Prouinciali ad Generalem; a Generali ad protectorem, prout cuiusque Religionis constitutionibus disponitur; sed ad hanc Romanam Curiam absque licentia sapius fugiunt, potius quam recurrant, ex quo ordinum disciplina relaxatur, Prelati contemnuntur,

Et & ipsi

& ipsi indies audaciores euadunt. Placuit Sacra Regularium Congregationi, ex ordine Sanctissimi statuere, vt si quis Regularium in posterum temere, leuue ex causa hanc aliam Urbem, seu Curiam absque sui Superioris licentia, & supradicta forma pratermissa, adire præsumpserit, ad suos eosdem Superiores, seu eorum pœna plectendus remittatur.

F. Michael Bonellus Card. Alexandrinus.

Gregorius Palcarius V. I. D. Secretarius.

Romæ apud Hæredes Antonij Bladii Impress. Cameral. 1587.

Nos Hieronymus Miseratione diuina tit. S. Pancratij S. R. E. presbyter Cardin. Matthæius totius Ordinis Fratrum Minorum S. Franc. de obseruantia protector, Corrector, & Gubernator.

VT fratres Minores de obseruantia purius, ac sincerius in feruore spiritus, & altissima humilitate Domino inseruire valeant, ac quæcunque occasiones transgressionum tollantur; ordinamus, ac decernimus, vt quando a Generali, ac Ministris Prouincialibus, Custodibus, Guardianis, aliisque Superioribus Regularibus Sancti Francisci de Minor. obseruantia, pro culpis leuibus disciplina, vel alia penitentia in refectorio, vel alibi facienda, subditis mortificationis gratia imponitur, nullus eorum, quibus talis penitentia iniungitur, ad Nos, siue ad Alios Superiores Regulares nobis subiectos, appellare possit. Si quis autem contrafecerit, triduo carceri mancipetur, & in pane & aqua ieiunet. Itemque si quis penitentias impositas a prædictis Superioribus reuelauerit aliis, quam suis Superioribus pœna inobedienciæ subiaceat. In quorum fidem, &c.

Dat. Romæ in Palatio nostro, die 2. mensis Decembris 1602.

Hier. Card. Matthæius Protector.

Locus Sigilli.

Angelus Planus Secret.

Romæ, apud Impressores Camerales. 1603.

REVOCATIO indultorum, præter iuris communis dispositionem concessorum, recipiendi vel retinendi Religiosos alterius Ordinis etiam laxioris, publicata Romæ die 1. Decembris 1569. fol. 1059. in Bullar. incip. Quæcunque sacrarum Religionum, & infra. De nobis attributæ potestatis plenitudine reuocamus, & abolemus omnia, quæcunque priuilegia, facultates, dispensationes, & indulta præter iuris communis dispositionem emanata, recipiendi, vel retinendi Fratres, Monachos, Canonicos, & alios etiam laxiorum Ordinum professores, qui hucusque Ordinibus, Monasteriis, Hospitalibus, Militijs, & pijs locis, et S. Antonij Viennæ. Sancti Spiritus in Saxia de Vrbe, Sancti Ioannis Hierosolymitani Iesu

Iesu Christi, Sancti Iacobi de Spada, Sancti Lazari Hierosolymitani, eorumque Ecclesiis, membris, superioribus, & personis, per quosunque Rom. Pontifices prædecessores nostros, ac nos, & Sedem Apostolicam, tam in ipsorum Monasteriorum, Hospitalium, & locorum institutione, quam deinceps quomodocunque ac quouscunque etiam per modum statuti perpetui, ac iniiti, & stipulati contractus, & alias sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis restitutionibus, præseruationibus, mentis attestationibus, derogatoriis derogatoriis aliisque fortioribus, efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, nec non irritantibus & aliis decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, deque simili potestatis plenitudine, etiam pauperum infirmorum miserabilium, & cuiuscunque alterius pii operis intuitu ac etiam ex quibuscunque aliis causis, quantumvis gradibus, charitatiuis, & necessarijs, etiam consideratione, vel ad supplicationem Imperatorum, Regum, aliorumque Principum, nec non S. R. E. Cardinalium, deque illorum consilio, & matura deliberatione prius habita, concessa, confirmata, ac etiam multiplicatis vicibus innouata, extensa, vel etiam moderata. Cassamus, quoque, & annullamus quo ad illa, omnes Apostolicas, & alias literas super ijs confectas, ac processus, & alia inde secuta quacunque. Ac volumus ea omnia vires, & effectum de cetero non habere, ita, vt posthac illorum sic reuocatorum prætextu, Prælati, & superiores prædicti, aut alij quicunque nullum prorsus alterius, etiam laxioris Ordinis, vel obseruantie regularem, etiam specialem transeundi ad ipsos licentiam (iuxta huiusmodi priuilegia dumtaxat) ferentem ad habitum, & professionem regularem in suis quisque Monasterijs, domibus, locis, vel Ordinibus, etiam, vt in claustro perpetuo maneat, admittant, nec omnino quemquam recipiant, vel retineant. Eos vero, quos in aliquo ex casibus prædictis (vigote huiusmodi priuilegiorum tantum, ac præter iuris communis dispositionem) iam habent translatis ad eorum superiores, & loca eius Ordinibus, vnde erant profecti, quam primum remittant. Decernentes admissiones receptiones, & retentiones huiusmodi nulla firmitate subsistere, nemineque prorsus vlli voto, vllique regulæ, vel obseruantie, etiam iuramento, aliaue solemnitate promissa obligare, nec non irritum, & inane quicquid secus per prædictos, aut quoscunque alios quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quicunque vero aliquem contra huius nostre reuocationis tenorem admiserint, aut receperint, aut quos iam habent (modo prædicto) translatis, aut receptos retinuerint, ipsos omnibus, & singulis dignitatibus, administrationibus, beneficijs, officijs, fructibus, & pensionibus ecclesiasticis præsentium auctoritate priuamus, & ad futura inhabiles esse volumus eo ipso. Quo circa omnibus locorum Ordinarijs, in quorum diocesis loca prædicta consistunt, per Apostolica scripta mandamus, vt per se, vel alium, seu alios de translatis prædictis auctoritate nostra cognoscentes in eos, quos contra hoc præscriptum nostrum degre inuenerint, ac etiam recipientes, vel retinentes, reiecto quocunque exemptionis priuilegio, animaduertant, ipsoque præterea translatis, vel retentis, ad priores Ordines, & disciplinam remittere procurent. Contradiçtores quoscunque per censuras, & pœnas Ecclesiasticas ceteraque iuris, & facti remedia opportuna, quacunque appellatione postposita, compescendo inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis. Non obstantibus &c. Nulli ergo &c.

Quo ad transitum Religiosorum de vna Religione ad aliam, in quodam libro priuilegiorum S. Benedicti Congregationis, Romæ impresso anno Domini 1589. referente Emanuele Roderico tomo 3. quæst. regulat. q. 52. art. 20. in fine,

Ee 2 continet.

Concil.
Trid.
23 de
ref. ca.
11.

contineatur quædam declaratio Illustrissimorum Cardinalium, quæ ita se habet: Illustrissimi Cardinales definierunt quod transitus ad parem, vel astrictiorem Religio- nem non fiat, nisi causa cognita transeuntis, & vitæ, ac morum ratione, idque ex approbatione Capituli generalis. Item a Sacra Congregatione super negotijs Regularium resolutum refertur, quod per licentias, quæ conceduntur claustralibus ingrediendi quamlibet Religionem, non licere eis transire ad claustrales, vt sunt Militares, & Hospitalaria, prout admonet apostilla ad cons. 58. Nauar. de re- gular. in nouis.

Reducto ad terminos iuris, & Sacrorum Canonum, vnius, super qualitatibus, ac modo, & forma recipiendorum Religiosorum, & alterius illius declaratorie Constitutionum fel. rec. Sixti Papæ V. quod nullitates professionum saluis penis contra Superiores Ordinum receptione Religiosorum peccantes inijsctis. Sub Dat. Romæ die 2. Aprilis MDCII.

In suprema Ecclesiæ Catholicæ specula meritis licet imparibus, Diuina prouidentia disponente constituti, omnibus incommodis, quæ in eadem Ecclesiâ, non sine Fidelium animarum periculo, & detrimento oriri possunt, ob variam, & sinistram Constitutionum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, quas iustis de causis ediderunt, interpretationem, pro nostri Pastoralis officij munere conamur providere, prout in Domino salubriter conspiciamus expedire. Cui igitur fel. rec. Sixtus Papa V. prædecessor noster ad integritatem, & candorem in Regularibus, & Religiosis Ordinibus in Ecclesiâ Sanctâ institutis retinendum, & conseruandum, quædam sua, quæ incipit, Cum de omnibus Ecclesiasticis Ordinibus, sub Dat. sexto Kalen. Decembris, Pontificatus sui anno tertio, nonnulla circa modum, formam, & qualitates admittendi Religiosos ad quosuis Regulares Ordines decreuerit, & deinde alia simili, quæ incip. ad Romanum spectat Pontificem sub Dat. xij. Kalen. Nouembris, Pontificatus sui anno tertio, quædam dubia super dictâ priori constitutione exorta, declarauerit, Et præterea pia mem. Gregorius Papa XIII. etiam prædecessor noster alia sua perpetuo valituris constitutionibus, quæ incip. Circumspecta Romani Pontificis prouidentia sua Dat. Idibus Martij, Pontificatus sui anno primo respectiue editis, Constitutiones Sixti prædecessoris supra dictas, quo ad illegitimos moderatus fuerit, prout in eisdem Constitutionibus plenius continetur. Tamen quia longo vsu, & experientia compertum est, ex nimia facilitate, & multitudine casuum, in quibus professio a suscipientibus habitum alicuius Regularis Ordinis a dicto Sixto prædecessore nulla declaratur, multos hac occasione arrepta fraudulenter petijisse, & in dies petere, vt professio quam in aliquo Regulari Ordine miserunt, nulla declaratur, ex quo nonnulli eorum Regulares Ordines, & instituta sub hoc prætextu deseruerunt, & idcirco plerisque in locis maxima incommoda, & scandala exorta fuerunt. Nos ea scandala, & incommoda, quantum in Domino possumus, remouere, & ne in posterum alia eiusmodi hac de causa foriantur, opportuna ratione providere cupientes, singularum constitutionum prædictarum tenores præsentibus pro expressis habentes, matura super his cum Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus super negotijs Episcoporum, & Regularium deputatis consultatione præhabita, ex illorum sententia, & voto Constitutiones prædictas Sixti prædecessoris, quo ad eam partem, per quam eorum, qui formam in eisdem Constitutionibus præscriptam decetero non seruauerint, & quo ad alios etiam casus ibidem expressos, in quibus receptorum in quibuscumque etiam Mendicantium Ordinibus professio nulla declaratur, ad terminos in-

ris, & Sacrorum Canonum, perinde ac si prædictæ Constitutiones in illa parte editæ non fuissent, auctoritate Apostolica tenore præsentium reducimus. Ceterum pœnas contra Superiores quorumcunque Ordinum etiam Mendicantium huiusmodi, qui in admittendis Regularibus ad habitum, & professionem, earundem Constitutionum formam non seruauerint, aut aliter quouis modo contrafecerint, in ipsis Constitutionibus insertas saluas esse volumus, & statuimus; sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane quicquid fecus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, pariter decernimus. Non obstantibus &c.

Dubium illud, An. si renunciatio, seu donatio bonorum facta ab existente adhuc in sæculo, prætextu, & intuitu ingressus Religionis, stante dispositione Conc. Trid. sess. 25. de regul. cap. 16. valida sit, vel neque Illustrissimi Cardinales Concilij interpretes detinuerunt in hunc modum, videlicet. Congregatio Concilij censuit decretum Concil. Trid. c. 16. sess. 25. de regul. & mon. non habere locum in renunciatione facta ante susceptionem habitus. Heronymus. Card. Matth. Quam declarationem refert, ac proficitur editam fuisse super precibus monasterij Sanctæ Agnetis Ciuitatis Mediolani, Menoch. in addit. ad lib. 2. de arbitr. iud. casu 426. sub nu. 3. qua attentata non est habenda ratio eorum, quæ in contrariu, scripserunt, Nauar. in cons. ult. de donatio. in antiq. & Molina de iustit. disput. 139. in vers. Ambiget rursus. &c. de qua declaratione admonet etiam Apostilla ad cons. 81. Nauar. sub tit. de regular. in nouis.

Sequitur eiusdem S. D. N. Clementis P. P. VIII. præscriptio normæ dandi licentiam ob Ordinarijs ad edificanda in posterum Regularia Monasteria.

Quoniam ad institutam Regularium locorum, & personarum reformationem promouendam, & conseruandam maxime pertinet, vt in quibuscunque domibus, & monasterijs tantu numerus Religiosorum qui commode ibidem alipossit, contineatur, ac eo pariter spectat, vt in quibusque ciuitatibus, & locis nouæ domos, & Monasteria, præsertim Mendicantium, non erigant, nisi in eisdem ciuitatibus, & locis, aliorum domorum, & monasteriorum in eis existentium, habita ratione, commode sustentari posse, dignoscatur. Hac igitur nos consideratione ducti, & in præmissis pro nostro Pastoralis munere opportune prouidere volentes, Motu proprio, excerta nostra scientia, ac matura deliberatione, deque Apostolica potestatis plenitudine; ex voto etiam venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super consultationibus, negotijs Episcoporum, & Regularium Præpositorum, harum serie declaramus, locorum Ordinarios non posse licentiam ad novos Conuentus cuiusque, etiam Mendicantium Ordinis in ciuitatibus, & locis eorum Ordinarij iurisdictioni subiectis, & erigendos impertiri, nisi vocatis, & auditis aliorum in eisdem ciuitatibus, & locis existentium Conuentuum Prioribus seu Procuratoribus, & aliis interesse habentibus, & causa seruatis seruandis cognita constiterit, in eisdem ciuitatibus, & locis novos huiusmodi erigendos Conuentus sine aliorum detrimento commode sustentari posse: Si vero ab eorum in huiusmodi causis, & sententijs ad nos, & Apostolicam Sedem prouocari, & appellari contigerit, ipsos ordinarios tamdiu erectionem nouorum Conuentuum suspendere debere, quousque a nobis, & Apostolica Sede in eadẽ causa pronunciatu

Cle. 8.
Congr.
tit. de
eccles.
adif.

Ec 3 extite-

extiterit, irritum nihilominus, & inane decernentes quid secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca vniuersis venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs locorum Ordinarijs in virtute Sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mādamus, vt præsentis nostras literas obseruent, & obseruari curent, & faciant. Non obstantibus &c. Dat. Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die 23. Iulij M. D. C. III. Pontif. nostri anno xij.

Sciendum est quod ad reformationem Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci editæ fuerunt in præscriptæ constitutiones contentæ in Bulla Pij V. incip. Illa nos cura &c. publicata Romæ die 2. Augusti 1568. fol. 1023 in Bulla. & sunt videlicet.

Nouitij etiam oblati, ante decimum octauum ætatis suæ annum completum, ne recipiantur, neque ante decimum nonum item completum ad professionem admittantur. Qui hætenus recepti etiam oblati, quintum decimum annum nõ expleuerint, detracto habitu religionis, domum ad parentes, vel necessarios, etiã inuiti remittantur, vel alias omnino emittantur, nec postea in ædib. vnde exierint, aut in alijs eiusdem ordinis domib. versari vlllo modo possint.

Laici, qui vigesimum quintum annum non attigerunt, ad seruiendum ne recipiantur, & qui recepti etiam nunc ea ætate minores sunt, eiiciantur.

Nouitii ne recipiantur, aut educantur, nisi in conuentibus insignioribus, in quibus dormitorium, & capitulum habeant seorsum ab alijs fratribus.

Nullus deinceps Prouinciæ proficiatur, qui eiusdem Prouinciæ sit, sed Prouinciæ ex aliena Prouincia semper assumantur, qui tamen idonei sint ad id officium, & cultores regularis obseruantia.

Guardianatus insigniores, & priuilegiati, vt Rom. Assisien. & huiusmodi triennio, non priuilegiati biennio diuturniores ne sint, in quo tamen habenda est ratio prouinciarum externarum, in illis enim locis hæc officia iusta de causa in longius tempus arbitrio superioris protrahi poterunt.

In paternitatibus hætenus concessis, & post hæc concedendis, ea moderatio adhibeatur, vt nemo paternitatis titulo, vel priuilegio fruatur, nisi qui Prouincia latus officium obtineat, vel obtinuerit, vel quadragesimum annum agat, & alias etiam eo titulo, & priuilegio dignus existat.

Nulli in eodem conuentu plus biennio manere liceat, exceptis sexagenario maioribus, quibus aliquid ex causa superioris arbitrio honeste condonari poterit.

In conuentu, vel domo pauciores ne sint duodecim fratribus, si qua autem domus hunc familiæ numerum alere non possit, vel tota prouincia victum, & quæ præterea necessaria sunt suppeditet, vel fratres cum bonis ex ea domo in aliam transferantur, prouisione tamen adhibita, ne ecclesiæ destruantur, sed ad eius populi commoditatem conseruentur. Permittimus tamen, vt in conuentibus, qui fratribus iter faciētib. cōmodi sint, saltem quatuor fratres, nõ minores quinquaginta annis, cōstati, & probata vita maneant, si plures ea domus alere nõ possit.

In maioribus studijs regentes duas lectiones Theologicas interpretentur, alteram practicam, veluti de Sacramentis, vel de vita recte, sancteque instituenda, ex Magistro sententiarum, ac Sancto Bonauentura: alteram speculatiuam ex Scotto: in minoribus vero studijs, vna lectione ex Theologia practica contenti sint. Curent autem superiores, vt in singulis Conuentibus Fratres maxime in conscientia casibus, & reliquis, quæ ad audiendas confessiones pertinent, ob rei
grauita-

grauitatem, & necessitatem, summo studio, ac diligentia exerceantur.

Fratres etiam si superiores sint, nihil proprium habere possint, sed omnino in commune conferantur, distribuenda singulis, vt unicuique opus fuerit, ita vt ex communibus cuiusque conuentus facultatibus, & eleemosynis pro viribus domus, unicuique fratri qua sunt necessaria, praebeantur.

Fratres omnes, & superiores, & quomodocunque priuilegiati, & ægrotis tantum exceptis, in Refectorio cibum capiant, & communi mensa videntes, communibus epulis vescantur. In primis autem ægrotorum, & senum cura habeatur. Quod si propria facultates domui non suppetant, ad subueniendum necessitatibus, ægrotantium vicini Conuentus ditiores suppleant, aut etiam tota Prouincia conturbat.

In omnibus Conuentibus vel domibus locus communis Thesauri, vel capsula sit tribus clauibus clausa, quorum vnā habeat Guardianus, alteram Procurator, tertiam Depositarus, quo in loco, vel capsula aurea, argentea, iocalia, & quæque pretiosa, pecunia item Conuentus, seu inuentario earundem rerum, condita custodiantur, seruata tamen distinctione sacrarum, & profanarum rerum.

Nullus ex fratribus, quamuis Magistratus, & superioris titulo fungatur priuatas aedes aut in claustro, aut alibi vsquam habeat, sed singuli vnica Cella in communi Dormitorio nullo ornatu, nudis omnino parietibus, ac lectulo, & mensa humilibus contenti sint, quemadmodum pauperes religiosos decet. Camera, siue adicula, quæ extra Dormitorium separati sunt, ad officinas, vel alios vsus, toto Conuentui communes redigantur, vel si Cellæ communis Dormitorii pro fratrum numero non sufficiant, & illæ Camera, vel adicula, quas diximus, ad formam communis Dormitorii redigi possint, in dormitorium commune redigantur, sin minus destruantur, ac materia, & cæmenta ad reparandam fabricam Conuentus, si opus fuerit, conuertantur, vel vendantur, & pretium ad communem vsus Conuentus conferatur.

Nullus ex fratribus priuarum hortum habeat, sed horti sint totius Conuentus communes, Verum tamen Nouitii, & infirmaria, hortum seu viridarium a communi Viridario seiunctum habere poterunt, quo ceteris ingredi nullo modo liceat.

Vestes, libri, & relicta a Superioribus cuiquam fratri ad vsus, & necessitatē concessa quæcunque apud eos mortis tempore reperta fuerint nulli fratri priuatim assignentur, sed ita distribuantur, vt dimidia pars sit natui Conuentus, altera eius vbi mortuus fuerit.

Generalis a prouincialibus, Custodibus, & aliis Religionis Ministris quouis illi nomine appellentur, prouinciales item a Guardianis, aliisue officialibus, ob eorum deputationem, vel confirmationem, nihil omnino, neque magnum, neque paruum exigant, ac ne sponte quidem oblatum accipiant, neque Cancellariū, aut scribæ pro sigillo, siue scriptura quicquam detur, sed omnia gratis fiant, ac dētur. Neque Generalis, neque prouincialis minister, neque Custos, neque Guardianus a quouis fratre sui ordinis, aliquid etiam sponte oblatum, siue dono datum accipiet, vel recipiat. Pro communibus autem impensis, quas necessario ad comodū totius Ordinis, vel alicuius priuatæ domus fieri contigerit Generali, Prouinciali, & aliis eo modo consulatur, quo in literis sanctissimi D. N. Pii V. proxime editis cautum esse constat.

Quod vero ad promotiones, & gradus attinet, id omnino seruetur, quod Alexandrinis constitutionibus sancitum est, vt nihil a promouēdo exigatur, aut quouis modo sponte oblatū accipiat. Quod si promotione facta conuentus promo-

torum aliquid Religioni donare voluerit, quicquid id sit, Procuratori detur, vt ad leuationem onerum, & communium sumptuum Religionis conferatur, ac Procurator omnium acceptorum, & expensarum rationem reddat.

Fratres omnes quocunque gradu, & honore sint, camisis laneis, & reliquo vestitu honesto, ac Religioso, omnique supellectile, & instrumento paupere atque humili, quemadmodum alijs etiam constitutionibus cautum est, vtantur.

Reliquum est, vt constitutiones omnes, ad disciplinam regularem restituendam, conseruandam, & augendam, (quæ tamen ijs contrariæ non sint) præcipue vero, ea quæ a S. D. N. Pio Papa V. ad reformationem huius ordinis proxime sunt editæ, ab omnibus sancte, inuiolateque seruentur.

Cetera de Regularibus vide in Concil. Trident. præsertim. sess. 25. aliquasque declarationes Sacræ Congregationis circa vsum bonorum in particulari per regulares vtriusque sexus, habes supra in verbo casus referuati, sub nu. 6.

MONASTERIA MONIALIVM.

PRÆTER Summissas sciendum est, quod quantum attinet ad Clausuram ultra Constitutionem Bonifacii Octauæ, in c. vnico, de statu Regula, in 6. & Concil. Trid. sess. 25. c. 5. de Regula. extat etiam Constitutio Pij V. super clausura, & reformatione quarumcunque Monialium Romæ publicata die 19. Iunii 1566 fol. 930. in Bullar. tenoris sequentis.

Pius Episcopus seruus seruorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.

*Congr.
titul. de
statu re-
gul. in 6.*

Circa Pastoralis officii nobis, meritis licet imparibus, de super commissi curam (quantum nobis ex alto permittitur) inuigilantes, assidue ad ea per quæ singulis erroribus, & excessibus obuiatur, ac personis quibuslibet, præsertim feminei sexus, virginitatem suam altissimo vouentibus sub religionis iugo Christo Salvatore in castitatis holocausto famulari affectantibus, femita iustitiæ, & honestatis declinationibus, ne quicquam in eis reperiat incongruum, quod in regularis ponat honestatis gloria maculam, & diuinam merito possit offendere maiestatem, opportune succurritur, libenter intendimus, ac in his nostræ vigilantia partes propensius impartimur, prout id in domino salubriter expedire conspiciamus. Hac igitur perpetuo valitura constitutione, inhaerentes etiam Constitutioni fel. rec. Bonifacii Papæ Octauæ, prædecessoris nostri, quæ incipit, periculoso, & decretis Concil. Trident. super clausura Monialium editis, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, atque perpetuo decernimus, vniuersas, & singulas moniales, præsentis, atque futuras cuiuscunque religionis, ordinis, vel militiarum, etiam Hierosolymit. sint, quæ vel iam receptæ sint, vel in posterum in quibusuis monasteriis siue domibus recipientur, & tacite, vel expresse, religionem professæ, et si conuersæ, aut quocunque alio nomine appellentur, etiam si ex institutis, vel foundationib. earum Regulæ ad clausuram non teneantur, nec vnquam in earum monasteriis seu domib. etiam ab immemorabili tempore, ea seruata non fuerit, sub perpetua in suis monasteriis, seu domib. de cetero debere permanere clausura, iuxta formam dictæ Constit. fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris, nostri, quæ incipit, periculoso, in sacro Concilio Tridentino approbatam, &

inno-